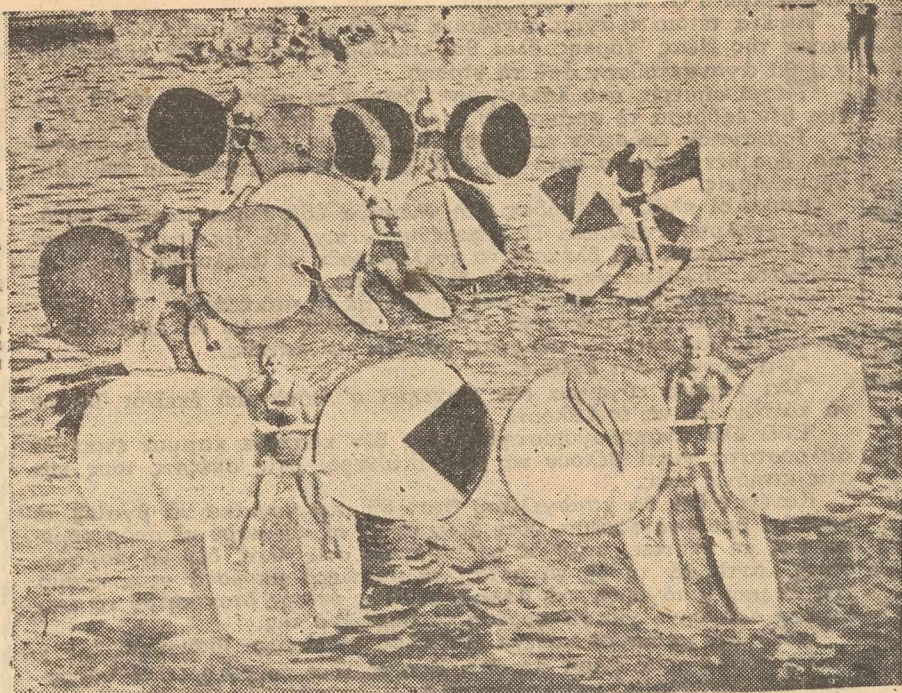

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

Στο Μαϊάμι όπου γίνονται οι μεγαλύτερες και οι πιο εξωφρενικές παιδιές, και από, οι άστερες του κινηματογράφου λαμβάνουν μέρος σε αγώνα ταχύτητας με... ψευτικά παπούτσια του νερού. Το θέαμα είναι μεγαλοπρεπές αλλά και κομικό στην έκτελεσή του.

Είς μνήμην...

"Όπως έχουμε μνημεία για τόν άγνωστο στρατιώτη, στην Αμερική έχουν φτιάσει ένα πράσινο μαυσολείο μ' ένα σκύλο έπάνω.

Ο σκύλος αυτός αντιπροσωπεύει όλους τους σκύλους, οι οποίοι εθυσίαστηκαν στο Μεγάλο Πόλεμο, προσφέροντες διάφορες υπηρεσίες.

Υπερισχύει το γυναικείο φύλο

Στη Φινλανδία όπου οι γυναίκες πλεονάζουν κατά πολύ από τους άνδρες, άναγκαστικά μαθαίνουν και όλα τα ανδρικά επαγγέλματα.

Στα κρουαζιέρα γυναίκες να κόβουν με μαχαιρές το κρέας.

Στα καφενεία γυναίκες να σερβίρουν.

Στα τράμ, στα τρένα, δημόιοι και εισπρακτορες γυναίκες.

Ο έρωτευμένος ύπνωτιστής

Στο Βελιγράδι συνελήφθη πρό ήμερων ο Ίνδιανός φακίρης ύπνωτιστής Μίρα Αμπντούλ Χαμίτ Χαν ο οποίος καταζητείται από πολλές αστυνομίες του κόσμου.

Ο κύριος αυτός λέγεται ότι είχαν έρωτευθεί μία ώρατα νέα δεκαοκτώ ετών την Μαρία Κράτκα.

Την ύπνωτισε λοιπόν και της υπέθεσε να τον παντρευθεί.

Αφού παντρεύτηκαν, την πήρε μαζί του κι έφυγαν να κάνουν τον γύρο του κόσμου.

Ανθοπωλίσ έκτακτουμυριούχος

Η χαριτωμένη φοιτήτρια, Λουίζα Ζένσα, έκληρονόμησε από κάποιο θείο της της Αμερικής ένα έκτακτουμυρίο δολάρια άλλ' από ένα δρόν.

Μία ποιά έπι έλε μίηνες λουλουδία. Κι έτσι θα γνωρίση πολύ καλά τόν κόσμο.

Η μέλλουσα λοιπόν έκτακτουμυριούχος από την έπομένη έπηρε ένα καλαθάκι με λουλουδία και άρχισε το έπαγγελμά της ευχαριστημένη ότι έπειτα από έξη μίηνες θα ζή πιά άνετα.

ΛΥΝΤΕΑΡΙΣΜΑ

Ο περίφημος νόμος του Λύντε εφάρμοξε διαρκώς στην Αμερική.

Τις προάλλες κάποιος, ο οποίος είχε κληθεί να ελεάει, έλυτταριόθη άγρίως από τούς κατοίκους του χωριού, οι οποίοι θέλησαν να τόν σκοτώσουν έπι πότομο.

Μακριά από τόν κόσμο

Οι ναύτες ενός Σουηδικού πλοίου, το οποίο έναυαγήρησεν στον Ίνδικό Ωκεανό, πρέσβαν μία έσάρκα και κομψατούσαν περί τή τρία ήμερώνυχτα ώπου να θρουν στεριά.

Τέλος, την τετάρτη ήμέρα το πρωί άντικρσαν ένα νησάκι πυκνοφυτεμένο από δέντρα.

Η χαρά τους ήταν μεγάλη όταν το είδαν, διότι έσκέφθησαν ότι άφου είχε δέντρα, θα είχε και νερό και κάτι... για να φάνε, διότι τά τρώφίμά τους είχαν έξαντληση.

Απεδέσθασαν και ποιά ήταν η έκπληξή τους όταν είδαν στην άκμή έναν άνθρωπο λευκό με μία μεγάλη γενειάδα ντυμένο ως ο Αδάμ άλλα χωρίς φύλλον συκής, να τούς άναμένη.

—Καλώς ήρθατε στο Βασιλείο μου.

—Αγνωστο για μας δίνομα.

—Θά τό μάθετε.

Τους παρέδωσε τότε και μετ' έκπληξας είδαν ότι αυτός ο Μπέρντε είχε φτιάσει μία ύπεροχη έπαυλή, από την οποία δεν του έλειπε τίποτα, ούτε το ραδιόφωνο.

—Αλλά... έτόλμησε κάποιος να πη... και οι ύπηκοοί σας;

—Ο Μπέρντε έγέλασε.

—Οι ύπηκοοί μου.

Κι έδειξε προς το θάθος του νησιού μέσα στα δέντρα πληθος από κατοικία διά ζωα, κότες, φασιανούς, Ίνδιανούς, παρακάτω άντλόπες και ζερβάκια.

Τους παρέδωσε ευγενεστάτο γεύμα από κρέας φρέσκο και καλά μυγειρευμένο.

—Έχω δέκα πέντε χρόνια έδω πέρα. Ήρθα με μέρμα μ' ένα μικρό γιάτο, κουβάλασα ό,τι μου χρειαζόταν να ζω άνετα... μακριά από τόν κόσμο. Είμαι πολύ ευχαριστημένος που θήρκα αυτό το άκατοίκητο νησί.

—Και δεν έφυγατε ποτέ από δω;

—Ναι, πρό μινός έκανα ένα περίπατο να προμηθευθώ αυτό το ραδιόφωνο, το όποιον λειτουργεί όπως θέλεπε, με μπαταρίες. Έχω προμηθευθεί μπαταρίες για ένα χρόνο.

Ο κύριος Μπέρντε δεν είχε άδικο, ήταν πάρα πολύ ένθουσιασμένος από το βασιλείο του.

Ντουλάπι... φάντασμα

Μία γυναικά κυρία από το Κάτερτον της "Οξφορντσάιρ, η κυρία Μπάρκλες, άγόρασε πρό έτους, σ' ένα πλειστηριασμό, ένα ντουλάπι.

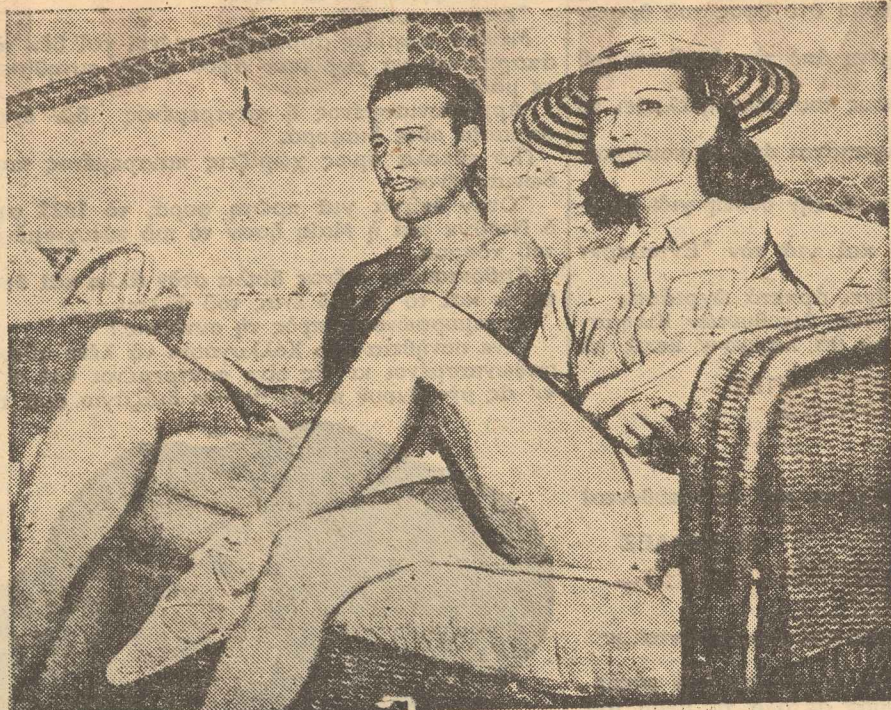
Το ντουλάπι όμως αυτό φιλοξενούσε κάποιο φάντασμα, έξ αίτιας του όποιου η κυρία δεν μπορούσε να κρατήση στο σπίτι της ύπηρετες. Άλλα κι αυτή η έδω δεν μπορούσε να είνε ήσυχη.

Απεράσισε λοιπόν να ξεκαθάρι από το έπιπλο και δημιούσε στο κΜόρνινγκ Πόστ" την κάτωθι δήλωση:

—Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα.

—Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές εκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλά μάλιστα έζητησαν όπως η πωλήτρια τούς έγνηση μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε το ντουλάπι την ύπαρξη του φαντάσματος.

ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΤΕΝΝΙΣ

Στο Μαϊάμι της Αμερικής, τη χειμωνιαστική αυτή λουτρόπολη, οι άστερες του κινηματογράφου περνούν την ώρα τους με διάφορα σπορ.

Η Λιλύ Νταμπετα με το σύζυγό της περιμένει τη σειρά της ναρήσση μία παρτίδα τένις στο όποιο θα λάβουν μέρος

Μηχανικό βιονοντσέλλο

"Ένας μηχανικός μουσικών όργάνων, Βαυαρός, έφτιασε τώρα τελευταία ένα βιονοντσέλλο αυτόματο, το όποιον παίζει με τόν ήλεκτρισμό.

Το όργανο αυτό εργάζεται με χαρτόνια και γράζει μία ύπεροχη μελωδία. Κάθε τρύπα χρησιμεύει για να εισέρχεται το ήλεκτρικό ρεύμα, μέσω ενός ήλεκτρομαγνήτου, χαμηλώνει πάνω στην χορδή ένα ψεύτικο δάχτυλο, ενώ ταυτόχρονα κουνιέται το δοξάρι.

Το δοξάρι είνε το πιο έξυπνο μέρος του όργάνου. Ο ήχος κανονίζεται με διάφορα κομπιά, τά όποια γλυκαίνουν τη μελωδία.

Μία άνθολογία... κατά τών Αμερικανών.

"Εδημοσιεύθη πρό ήμερών μία άνθολογία, η όποια περιέχει κοινές γνώμες για τούς Αμερικάνους.

Ίδου τί σκέπτονται οι Ευρωπαίοι για τούς Αμερικάνους.

—Δεν τρώνε τίποτα που να μην έχη θνή μίασά από ένα τεκεκεδένιο κομτί.

—Προτιμούν την εργασία από κάθε άλλο πράγμα, από το διασάσμιο, από το ψάρεμα, από το κολύμβημα και γίνονται νευρασθενικοί όταν δεν εργάζονται.

—Δεν ξέρουν να καθίσουν παρά μονάχα με τά πόδια έπάνω στο τραπέζι.

—Πώς σέ κάθε κρίση χρηματιστηρίου χιλιάδες γκεμίζονται από τούς ούρανο-ζώστες τους.

—Είνε τόσο πολύ συνθησιμένοι από τούς πυροβολισμούς των γκάγκστερς με την αστυνομία, που δεν άνησυχούν διόλου όταν ύπνο τους.

—Ότι οι πολιτισμένοι Αμερικανοί δεν μπορούν να ζήσουν στην Αμερική και έρχονται στην Ευρώπη.

Ίστορία και πουκάμισο

"Ένας σύλλογος Αμερικανίδων κυριών είχε μία πρωτότυπη ιδέα για να προμηθευθεί κεφάλαια για το ταμείο του ύπερ άγαθοεργών σκατών.

Γράφει σέ πλουσίους και διακεκριμένους πρόσωπα ζητώντας απ' αυτούς να στείλουν ως δάρον ένα κομμάτι από ένα ποτήρι πουκάμισό τους, παρακαλώντας τους να τούς γράψουν ταυτόχρονα τις λεπτομέρειες με ποιά ιστορικό γεγονός της ζωής τους συνδέεται το παλιό εκείνο πουκάμισο.

Όλα τά κουρέλια αυτά εκτίθενται έπειτα σέ πλειστηριασμό και πωλούνται σέ ύψηλότερες τιμές.

Φαντάζομαι τί τιμή θα πάρη το πεστετάκι που θα θνή από το πουκαμισάκι της Γκρέτα Γκάκμπο η της Μάρλεν Ντή-τριχ.

Θώρακες... στρώματα

Στά νησιά Ζιλιμπέρ του Ειρηνικού Ωκεανού οι μαύροι όταν ηγαίνουν σέ μά- ή μεγάλα καλλιτέχνες της έπιθεωρή- σεις "Ελμίνια Χάμφρεν, του Λονδίνου, γαίνουν στή σκηνή με τη χαρακτηριστική αυτή άμφρεσι και δίδει τά ραδιόφω- νικά νέα σ' ένα έκαστον των θεατών.

Τά δέντρα που σφυρίζουν

"Ένας αλήτης από την Πολωνία ταξίδευε στη Γερμανία από χωριό σέ χωριό.

Μία νύχτα σταμάτησε μέσα σ' ένα δέντρο να κοιμηθή.

Θά ήταν ή ώρα δέκα όταν έσφαμικά άκουσε κάτι περίεργα σφυρίγματα.

Ένώμισε ότι έπαυσαν τίποτα δοσκοί τά σουράβλια τους.

Σηκώθηκε άλλα μέσα στο σκοτάδι δεν διέκρινε τίποτα.

Ξανάπεσε να κοιμηθή άλλα τά σφυρίγματα εξακολουθούσαν.

Άρχισε τότε να πλησιάζη ένα - ένα δέντρο και με μεγάλη του έκπληξη κατάλαβε ότι τό σφυρίγματα έδυαν μέσα άπό τά δέντρα.

Την άλλη ήμέρα το πρωί θέλησε να θεσάωσση και άνέθηκε στά δέντρα.

Πράγματι παρατήρησε τότε ότι πολλά κλαδιά ήταν κοφιστά και με τό φύσος του σέρτα έοχημάτιζαν σούλους, οι όποιοι έσφύριζαν τόσο γλυκά και άρμονικά.

"Εφίππος έκδότης

Στο Λάγκο Μπαλάτο της Ουγγαρίας υπάρχει ή έφιππος έφιμερής.

Θά σάς φανή περίεργο, άλλα την έκδοιδη ο "Ιμρι Πήκ.

Δηλαδή ενώ ο "Ιμρι πηγαίνει διαρκώς με το άλογό του, συντάσσει, στοιχειοθετεί, τυπώνει και πουλά την έφιμερής του έφιππος.

Πάντως ή έκδοσις δεν ύπερβαίνει τά 1000 τεύχη.

Μάσκες κεράλια

Στη Βενετία της Καλλιφορνίας πολλές Αμερικανίδες που πάνε στην πλάγια υπάνιο, μετά το λουτρό για να διασκεδάσουν φορούν μάσκες κεράλια διαφόρων διασημών άστέρων του κινηματογράφου.

Κι ενώ λοιπόν θέλεις ένα σφρηγισμένο κεφάλι σου στή μορφή της κάδρεται στην στή φεγγάρι.

Τά μάτια μου ακολουθούσε καθε μέρα πρός την ίδια διεύθυνση τόν ούρανο.

Φαντάζομαι πως ή σελήνη έπίσης με κυττάζει, γιατί μία άσημεία άχτίδα φτάνει ως τά μάτια μου.

Οι νυχτερίδες κάθε τόσο την κόβουν με τό περσάμιο τους και με κάνουν να χαμηλώνω απότομα τά βλέφαρα, άλλα μόλις τά ξανανοιζώ, βλέπω την άσημεία ματιά κορφομένη ακόμα έπάνω μου.

Και μου φαίνεται πως ή σελήνη άγαπάει να καθρεφτίζεται στή μάτια μου ποιητών σαν μία γυναικά γόρσα που κυττάει νά διακρίνη το είδωλό της στή μάτια των θαυμαστών της.

Πώς άναπαριστάνεται στο θέατρο το πνεύμα του Ραούλ.

Η μεγάλη καλλιτέχνης της έπιθεωρήσεως "Ελμίνια Χάμφρεν, του Λονδίνου, γαίνουν στή σκηνή με τη χαρακτηριστική αυτή άμφρεσι και δίδει τά ραδιόφω- νικά νέα σ' ένα έκαστον των θεατών.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ ΜΙΑΣ ΝΤΙΒΑΣ ΝΟΡΜΑ ΣΗΡΕΡ

Η γυναίκα που κάνει μία διπλή ζωή

Στη ζωή της Νόρμα Σήρερ υπάρχουν έξη άνδρες. Τρεις καλοί άνθρωποι και τρεις κακοί.

Ήταν ένα άθώο κοριτσάκι, άστικής οικογενείας, όταν ήρθε από τόν Καναδά της Νέας Υόρκης, για να άναστήσει τήν τήνη, όταν έσφαμικά οι γκάγκστερς την έκλεψαν από τή μάνα της που τή συνόδευε, νομίζοντας ότι ήτο κόρη πλουσιωτάτου έμπορου. Οι γκάγκστερς ήταν τρεις άλλα μονάχα ο Ένας από τούς τρεις άντελήθησε ότι το θύμα του είχε ένα ύπεροχο χαμόγελο και δόντια θαυμάσια. Φυσικά την έρωτεύθηκε.

Τότε ή μόνη εύνοια που της παρέχώρησε ήταν να την άπελευθερώση από τούς άλλους δύο. Έμπροσθεν έθεσάι μία όλοκληρος όμορφονια πυροβολισμών για να είδοποιήθη ή άστυνομία και τειθή εις κατάδωξιν των κακούργων. Ένας τριτάτος άργότερα έβλεπε στη Νόρμα Σήρερ έσφυγούσαν 3 άνδρες.

Έτσι άρχισε ή ζωή της Νόρμα Σήρερ, άστέρας λαμπερού πρώτου μεγέθους στο Χόλλυγουντ.

"Επειτα απ' αυτό το έπεισόδιο, το χαμόγελο της Σήρερ έπαψε να είνε πιά φονικό. Κάθε φορά που θωάται στη σκηνή αυτή του δράματος, της έσφυγ- γει ο πόνος τήν ψυχή.

Οι τρεις καλοί τούς όποιους ή Σήρερ έγνώρισε ήταν: Ένας νεαρός υπάλληλος τόν όποιο έγνώρισε τυχαίως στο ένοδο- σείο όπου πρωτοκάθηκε στη Ν. Υόρκη. Τόν Φρέντ Ντίξον.

"Επειτα έναν ήθοποιό, τόν Τζών Ζιλμπερ, στην ταινία, ο "Ανθρώπος που ζέχεται ραπί- σματα".

Και τέλος τόν Διευθυντή παραγωγής της Μέτρο Γκόλντγουιν Μάγιερ, τόν κύριο "Ιρβιν Θάμπερ, ο όποιος έγινε και άντρας της και πότερως τών παιδιών της.

Έτσι άποκατεστάθη το Ισχυρίον ή μάλλον έχαραρχή ή πρώτη γραμμή της ζωής της Νόρμα Σήρερ.

Τώρα είνε ή κυττάζωμε λί- γάκι στο πρόσωπο.

Έχει το κλασσικό πρόσωπο της γυναικάς της Άνγκενισσε- ως, μοιάζει με Παναγία. Άγνό- της γραμμές, άγνότης φωτοσκιά- σουν, άγνότης έκφράσεως.

Σταματήστε μία στιγμή τή μα- τιά σας μπροστά στο άλλοιθω- ρισμένο μάτι της. Η Παναγία μετατρέπεται σέ άμαρτωλήν. Τό άφροδισιακό μάτι της Σήρερ, αυτό που οι γυναίκες έχουν τή στιγμή της μεγάλης τών ήδο- νης, φαίνεται να όπογραμμήη ότι ή άγνότης δεν έχει γίνει για τόν ούρανο άλλα για τή γή.

Η Νόρμα Σήρερ λοιπόν έχει δύο ζωές.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

Την άνομιάζουν άπλούστατα ή κυρία, γι αυτό όποιος προσ- καλείται στο σπύτι της ξέρει ότι θά περάση τή θραυτά του δί- χως ούτιού, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτια- γμένο και σοβέρο.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δεν χά- νουν περισσότερο από 5 δολ- λάρια τή θραυτά τους.

Χορεύουν καμένα δάλα του Σοπέν, συζητούν ακόμα και πολιτικά, άλλα ποτέ για τόν Κι- νηματογράφο.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

Την άνομιάζουν άπλούστατα ή κυρία, γι αυτό όποιος προσ- καλείται στο σπύτι της ξέρει ότι θά περάση τή θραυτά του δί- χως ούτιού, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτια- γμένο και σοβέρο.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δεν χά- νουν περισσότερο από 5 δολ- λάρια τή θραυτά τους.

Χορεύουν καμένα δάλα του Σοπέν, συζητούν ακόμα και πολιτικά, άλλα ποτέ για τόν Κι- νηματογράφο.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Έχει το κλασσικό πρόσωπο της γυναικάς της Άνγκενισσε- ως, μοιάζει με Παναγία. Άγνό- της γραμμές, άγνότης φωτοσκιά- σουν, άγνότης έκφράσεως.

Σταματήστε μία στιγμή τή μα- τιά σας μπροστά στο άλλοιθω- ρισμένο μάτι της. Η Παναγία μετατρέπεται σέ άμαρτωλήν. Τό άφροδισιακό μάτι της Σήρερ, αυτό που οι γυναίκες έχουν τή στιγμή της μεγάλης τών ήδο- νης, φαίνεται να όπογραμμήη ότι ή άγνότης δεν έχει γίνει για τόν ούρανο άλλα για τή γή.

Η Νόρμα Σήρερ λοιπόν έχει δύο ζωές.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

Την άνομιάζουν άπλούστατα ή κυρία, γι αυτό όποιος προσ- καλείται στο σπύτι της ξέρει ότι θά περάση τή θραυτά του δί- χως ούτιού, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτια- γμένο και σοβέρο.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δεν χά- νουν περισσότερο από 5 δολ- λάρια τή θραυτά τους.

Χορεύουν καμένα δάλα του Σοπέν, συζητούν ακόμα και πολιτικά, άλλα ποτέ για τόν Κι- νηματογράφο.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

Την άνομιάζουν άπλούστατα ή κυρία, γι αυτό όποιος προσ- καλείται στο σπύτι της ξέρει ότι θά περάση τή θραυτά του δί- χως ούτιού, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτια- γμένο και σοβέρο.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δεν χά- νουν περισσότερο από 5 δολ- λάρια τή θραυτά τους.

Χορεύουν καμένα δάλα του Σοπέν, συζητούν ακόμα και πολιτικά, άλλα ποτέ για τόν Κι- νηματογράφο.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

Την άνομιάζουν άπλούστατα ή κυρία, γι αυτό όποιος προσ- καλείται στο σπύτι της ξέρει ότι θά περάση τή θραυτά του δί- χως ούτιού, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτια- γμένο και σοβέρο.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δεν χά- νουν περισσότερο από 5 δολ- λάρια τή θραυτά τους.

Χορεύουν καμένα δάλα του Σοπέν, συζητούν ακόμα και πολιτικά, άλλα ποτέ για τόν Κι- νηματογράφο.

Τό φως στο σπύτι της άνάδει πολύ άργα και μόνον όταν νύχτωση καλά.

Έσφαμικά άκούεται ένας κρό- τος, χτυπούν τά χέρια της Σή- ρερ για να καλέσουν τόν ύπη- ρέτη ν' άνάγη το φως.

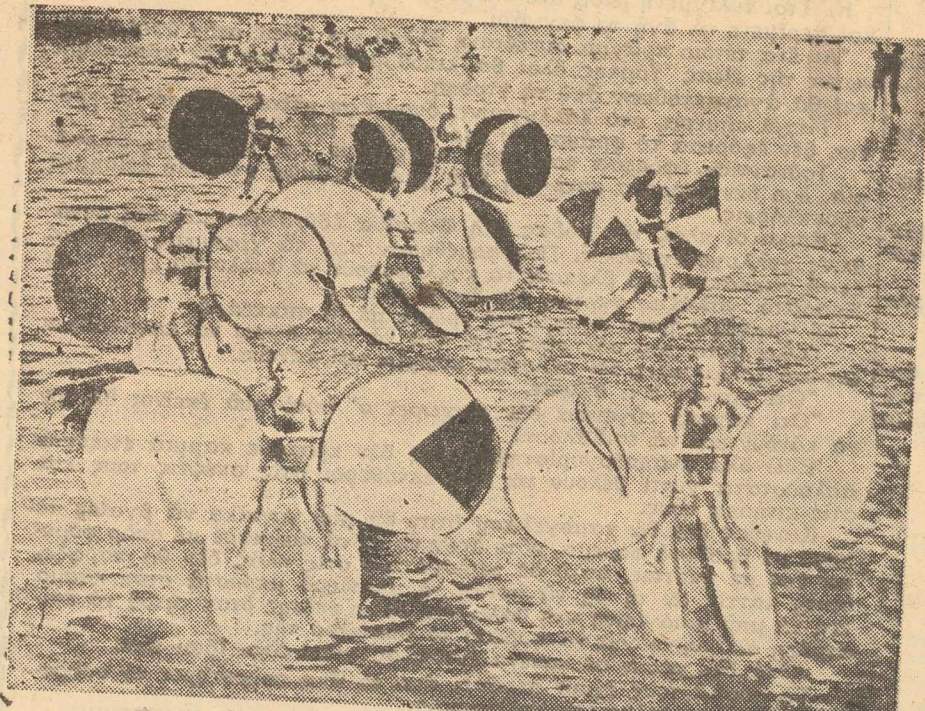
Η κουθένα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδόσινια καθέται στο ντεβάνι της, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο άναί" στους προσκαλεσμένους της, οι όποιοι όταν θα φύγουν είνε γεμάτοι άπό μελαγχολία.

Άλλοι όμως τή φανταζόντουσαν κι' άλλουσις τή έρηναν.

Έσφαμικά όμως να ή Σήρερ άλλοιούτικη.

Τό Χόλλυγουντ είνε πολύ γνω- στό. Δεν ύπερτα γυναιά άνεξί- χνιστάς. Έν τούτοις ύπάρχει έ- νας δρόμος που δεν έξιγνίζε- ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψώ- νονται πολύ ψηλά και σκεπά- ζουν το δρόμο.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

Στο Μαϊάμι όπου γίνονται οι μεγαλύτερες και οι πιο εξωφρενικές παιδιές, και σπόρ, οι αστείες του κινηματογράφου λαμβάνουν μέρος σε αγώνα ταχύτητας με... ψεύτικα παπούτσια του νερού. Το θέαμα είναι μεγαλοπρεπές αλλά και κομικό στην έκτελέσει του.

Είς μνήμην...

Όπως έχουμε μνημεία για τόν άγνωστο στρατιώτη, στην Αμερική έχουν φτιάσει ένα πρόσωπο μασώλελο μ' ένα σκάλιο επάνω.

Ο σκάλιος αυτός αντιπροσωπεύει όλους τους σκάλους, οι οποίοι έθυσιασαν στην Μεγάλη Πόλεμο, προσφέροντες διάφορες υπηρεσίες.

Υπεριοχίες το γυναικείο φύλο

Στη Φινλανδία όπου οι γυναίκες πλεονάζουν κατά πολύ από τους άνδρες, αναγκαστικά μαθαίνουν και όλα τα ανδρικά επαγγέλματα.

Στα κυρεία θα έβριτε γυναίκες να ξυρίζουν.

Στα κρεπωλεία γυναίκες να κόβουν με μαχαίρες το κρέας.

Στα καφενεία γυναίκες να σερβίρουν.

Στα τράμ, στα τρένα, δηγγοί και εισπρακτές γυναίκες.

Ο έρωτευμένος ύπνωτιστής

Στο Βελγικό συμβεβημένο πρό ημερών ο Ινδίνος φακίρης ύπνωτιστής Μίρα "Αμπιτουλ Χαμίτ Χαν" ο οποίος καταχτείται από πολλές άστονιμες του κόσμου.

Ο κύριος αυτός λέγεται ότι είχαν έρωτευθεί μία ώρα νέα δεκατομό έτών την Μαρία Κράτκα.

Την ύπνωσε λοιπόν και της υπέβαλε να τον παντρευθεί.

Αφού παντρεύτηκαν, την πήρε μαζί του κι έφυγαν να κάνουν τον γύρο του κόσμου.

Ανθοπωλίες εκατομμυριοχός

Η χαριτωμένη φοιτήτρια, Λούζα Ζένσα, εκλαμύνει από κάποιο βείο της της Αμερικής ένα εκατομμύριο δολάρια από ένα έδρον.

Νά πουλά επί έξη μήνες λουλούδια. Κι έτσι θα γνωρίσει πολύ καλά τόν κόσμο.

Η μέλλουσα λοιπόν εκατομμυριοχός από την επομένη έπαιε ένα καλαθάκι με λουλούδια και άρχισε το επάγγελμά της ευχαριστημένη ότι έπειτα από έξη μήνες θα ζή πιά άνετα.

ΛΥΝΤΣΑΡΙΣΜΑ

Ο περίφημος νόμος του Λύντς εφαρμόζεται διαρκώς στην Αμερική. Τις προάλλες κάποιος, ο οποίος είχε κτυπήσει ένα λευκό, έλυντσαρίσθη άγριώς από τούς κατοίκους του χωριού, οι οποίοι βέβηλαν να τόν σκοτώσουν επί τόπου.

Μακρυά από τόν κόσμο

Οι ναυτές ενός Σουηδικού πλοίου, το οποίο ενυαυγήσε στον Ίνδικό Ωκεανό, παρέλσαν μία ώρα και κατωπλατούσαν περι τή τρία ημερών να όπου να έβρου στερία.

Τέλος, την τετάρτη ημέρα το πρωί αντικρυσαν ένα νησάκι πυκνοφυτεμένο από δέντρα.

Η χαρά τους ήταν μεγάλη όταν τόν είδαν, διότι έσκέφθησαν ότι αφού είχε δέντρα, θα είχε και νερό και κάτι... γιά να φάνε, διότι τή τρώφια τους είχαν έξαντληση.

Απεβίβασθησαν και ποιά ήταν ή εκπλήξις τους όταν είδαν στην άκτι έναν άνθρωπο λευκό με μία μεγάλη γενειάδα ντυμένο ως ο Αδάμ αλλά χωρίς φύλλον σκής, να τούς αναμένη.

Καλώς ήρθατε στο Βασιλείο μου.

Αλλά που έρικομαστε; έρωτησαν κατάπληκτοι.

—Τό βασίλειό μου.

—Και σεις ποιάς είστε;

—Ο Τζόν Μπέρνερ.

—Αγνώστο γιά μās δίνομα.

—Θα τόν μάθετε.

Τους παρέλσε τότε και μετ' εκπλήξεως είδαν ότι αυτός ο Μπέρνερ είχε φτιάσει μία υπέροχη έπαυλη, από την οποία δέν τού έλειπε τίποτα, ούτε το ραδιόφωνο.

—Αλλά... ετόλμησε κάποιος να πη... και οι υπήκοοί σας;

—Ο Μπέρνερ έγέλασε.

—Ο υπήκοοί μου;

Κι έδειξε πρός τόν θάθος τού νησιού μέσα στα δέντρα πλήθος από κατοικήδια ζώα, κόττες, φασιανούς, ινδίνους, παρακάτω άντλόπες και ζαρκατιά.

Τους παρέβσε ευγενεστότατο γεύμα από κρέας φρέσκο και καλά μεγειρεμένο.

—Έχω δέκα πέντε χρόνια εδώ πέρα.

—Ηρθα μία μέρα μ' ένα μικρό γιάτ, κουβάλασα ό,τι μου χρειάζετα και ζώ άνετα... μακριά από τόν κόσμο. Είμαι πολύ ευχαριστημένη που έβριχα αυτό τόν άκατοίκητο νησί.

—Και δέν έφύγατε ποτέ από δω;

—Ναί, πρό μινός έκανα ένα περίπατο να προμηθευθώ αυτό τόν ραδιόφωνο, τόν όποιον λειτουργεί όπως βλέπετε, με μπαταρίες.

—Έχω προμηθευθί μπαταρίες γιά ένα χρόνο.

Ο κύριος Μπέρνερ δέν είχε άδικο, ήταν παρα πολύ ένθουσιασμένος από τόν βασίλειό του.

Ντουλάπι... φάντασμα

Μία γυναικα κυρία από τόν Κάτερτον της "Οξφορντσίρ", ή κυρία Μπάρκλες, άγόρρασε πρό έτους, σ' ένα πλειστηριασμό, ένα ντουλάπι.

Τό ντουλάπι όμως αυτό φιλοξενούσε κάποιο φάντασμα, έξ αιτίας τού όποιου ή κυρία δέν μπορούσε να κρατήση στο σπίτι της υπηρέτες. Αλλά κι αυτή ή ίδια δέν μπορούσε να είνε ήσυχη.

Απεφάσισε λοιπόν να έξανα αυτό τόν έπιπλο και δημσίευσε στο "Μόρνινγκ Πόστ" την κάτωθι δήλωση:

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

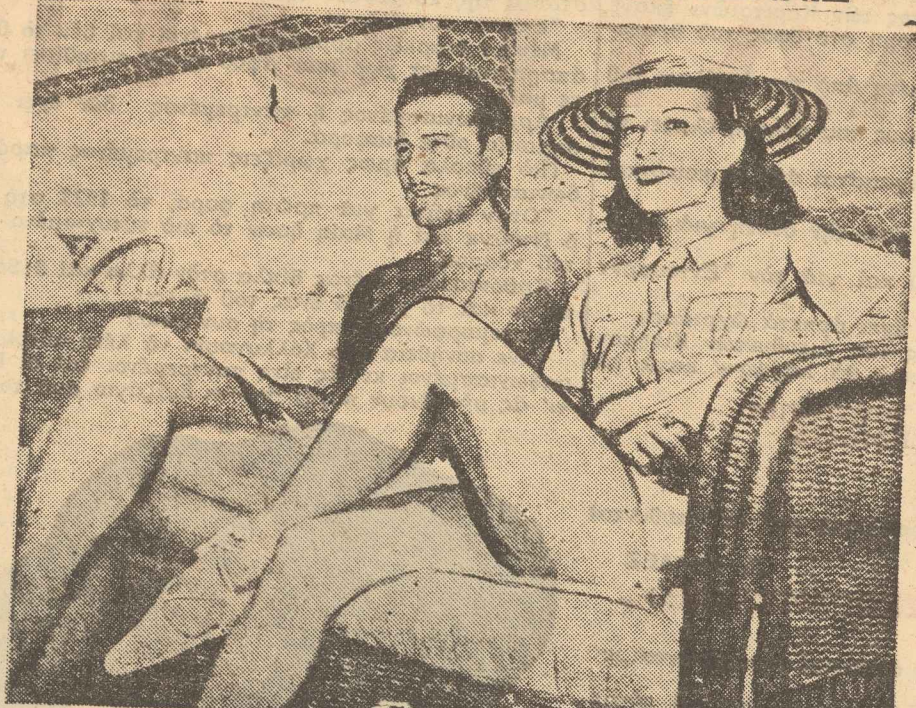
«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

«Πωλείται ντουλάπι με πνεύματα. Η κυρία Μπάρκλες έλαβε τριάντα προσφορές έκ μέρους διαφόρων θαυμαστών των πνευμάτων. Πολλοί μάστιχα έξήτησαν όπως ή πωλήτρια τούς έγνηθ, έβη μέσα στο τιμολόγιο που θα πουλούσε τόν ντουλάπι την ύπαρξη τού φαντασματος.

ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΤΕΝΝΙΣ

Στο Μαϊάμι της Αμερικής, ή χειμωνιατική ούτη λουτρόπολι, οι αστείες του κινηματογράφου περνούν την ώρα τους με διάφορα σπόρ. Η Λυλ Νταμίτ με τόν σύζυγο την περιμένει ή σειρά της ναρήξη μία παρτίδα τένις στο όποιο θα λάβουν μέρος.

Μηχανικό βιολοντσέλλο

Ένας μηχανικός μουσικών όργάνων, Βανυρός, έφτιασε τώρα τελευταία ένα βιολοντσέλλο αυτόματο, τόν όποιον έπαιζει με τόν ηλεκτρισμό.

Τό όργανο αυτό εργάζεται με χαρτόνια και θγάζει μία υπέροχη μελωδία. Κάθε τρόπα χρησιμεύει γιά να ελατρώχεται τόν ηλεκτρικό ρεύμα, μέσω ενός ηλεκτρομαγνήτου, χαμηλώνει πάνω στην χορδή ένα ψεύτικο δάχτυλο, ενώ ταυτόχρονα κοινητά τόν δοξάρι.

Τό δοξάρι είνε τόν πιο έξυπνο μέρος τού όργάνου. Ο ήχος κανονίζεται με διάφορα κομμάτια, τα όποια γλυκαίνουν ή μελωδία.

Μία ανθολογία... κατά τών Αμερικανών.

Έδημοσιεύη πρό ημερών μία ανθολογία, ή όποια περιέχει κοινές γνώμες γιά τούς Αμερικανούς.

Ίδου τί σκέπτονται οι Εύρωπαίοι γιά τούς Αμερικανούς.

—Δέν τρώνε τίποτα που να μην έχη θγή μέσα από ένα τενεκεδένιο κουτί.

—Προτιμούν την εργασία από κάθε άλλο πράγμα, από τόν διάβασμα, από τόν ψάρεμα, από τόν καλούμεμα και γίνονται νευροσθενικοί όταν δέν εργάζονται.

—Δέν έβρου να καθήσουν παρά μονάχα με τή πόδια επάνω στο τραπέζι.

—Πώς δέ κάθε κρσί χρηματιστηρίου χυλάδες γκερμίζονται από τούς ούρανο-έξυστες τους.

—Είνε τόσο πολύ συνηθισμένοι από τούς πυροβολισμούς των γκάγκστερς με τόν όπτον μου, που δέν ανησυχούν διά-λού στον όπτον τους.

—Ότι οι πολιτισμένοι Αμερικανοί δέν μπορούν να ζήσουν στην Αμερική και έρχονται στην Εύρώπη.

Ιστορία και πουκάμισο

Ένας σύλλογος Αμερικανών κυριών είχε μία πρωτότυπη ιδέα γιά να προμηθευθί κεφάλαια γιά τόν ταμείο του υπέρ άγαθοεργών σκοπών.

Γράφει σέ πλουσίους και διακεκριμένους πρόσωπα ζητώντας απ' αούτων να στείλουν δέσμον ένα κομμάτι από τόν ένα παλιό πουκάμισό τους, παρακαλώντας τους να τούς γράψουν ταυτόχρονα λεπτομερείας με ποιά Ιστορικό γεγονός ής ζωής τους συνδέεται τόν παλιό εκείνο πουκάμισο.

Όλα τα κομμάτια αυτά μετασχηματίζονται άμέσως σε μαντήλια και πετσέτακια, τα όποια συνοδεύονται και από μία καρτέλλα, ή όποια αναγράφει τόν ακριβόστο γεγονός ής Ιστορίας τού πουκαμίου από τόν όποιον έβγήκε.

Τα πετσέτακια αυτά εκτίθενται έπειτα σε πλειστηριασμό και πωλούνται σε ύψηλότερες τιμές.

Φαντάζομαι τί τιμή θα πάρη τόν πετσέτακι που θα βγή από τόν πουκαμισάκι ής Γκρέτα Γκάρμπο ή ής Μάρλεν Ντή-τρικ.

Θώρακες... στρώματα

Στα νησιά Ζιμπέρη τόν Ειρηνικού Ωκεανού οι κάτοικοι όταν πηγαίνουν σε μάχη φορούν έμπρός και πίσω δύο παχεία στρώματα, έμμένα στο κομμά τους.

Τα στρώματα αυτά τούς υπερασπίζουν από τις επίθεσεις των αντίπαλων.

Τά δέντρα που σφυρίζουν

Ένα αλήτης από την Πολωνία ταξίδευε στη Γερμανία από χωριό σε χωριό.

Μιά νύχτα σταμάτησε μέσα σ' ένα δέντρο να κοιμηθί.

Θα ήταν ή ώρα δέκα όταν ξαφνικά άκουσε κάτι περίεργα σφυρίγματα.

Ένόμισε ότι έπαιζαν τίποτα θσοκοι τά σουράδλια τους.

Σηκώθηκε αλλά μέσα στο σκοτάδι δέν διέκρινε τίποτα.

Ξανάπεσε να κοιμηθί αλλά τά σφυρίγματα έξκολοουθούν.

Άρχισε τότε να πλησιάζη ένα - ένα δέντρο και με μεγάλη τού έκπληξη κατάλαβε ότι τόν σφύριγμα έβγαυε μέσα από τή δέντρα.

Την άλλη ημέρα τόν πρωί θέλησε να θεσβαιωθί και άνέθηκε στα δέντρα.

Πράγματι, παρατήρησε τότε ότι πολλά κλαδιά ήταν κοφισα και κατάλαβε ότι τόν σφύριγμα έβγαυε μέσα από τή δέντρα.

Έτσι αποκαστοτάθη τόν Ισοζύγιον ή μάλλον έχαραχθη ή πρώτη γραμμή ής ζωής ής Νόρμα Σήρερ.

Τώρα άς την κυτάξουμε λι-

Μάσκες κεφάλια

Στη Βενετία ής Καλλιφορίας πολλές Αμερικανίδες που πάνε στην πιάζ γιά μάπιο, μετά τόν λουτρό γιά να διασκεδάσουν φορούν μάσκες κεφάλια διαφόρων διασημών αστεριών τού κινηματογράφου.

Κι' ενώ λοιπόν βλέπεις ένα σφυρηλά κομμά μελαχροινής ής σέλην νερό ής θαλάσσης, κυττάζεις τόν κεφάλι ής και βλέπεις π. χ. τόν Σεβαλπί.

ΑΠΟ ΜΙΑ ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Πώς αναπαριστάνεται στο θέατρο τόν πνεύμα τού Ραδού.

Η μεγάλη καλλιτέχνης ής επιθεωρήσεως "Ελμίνε Χάμφρεν, τόν Λονδίνου, δαίνει τί σκηνή τή ής χαρακτηριστική αυτή άμφισει και δίδει τά ραδιοφωνικά νέα σ' ένα έκαστον των θεατών.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ ΜΙΑΣ ΝΤΙΒΑΣ ΝΟΡΜΑ ΣΗΡΕΡ

Η γυναίκα που κάνει μια διπλή ζωή

Στη ζωή ής Νόρμα Σήρερ υπάρχουν έξη άνδρες : Τρεις καλοί άνθρωποι και τρεις κακοί.

Ήταν ένα άθωο κοριτσάκι, άστικής οικογενείας όταν ήρθε από τόν Καναδά ής Νέας Υόρκης, γιά να αναστήση τή χορηγία, γιά να αναστήση τή χορηγία, γιά να αναστήση τή χορηγία.

Στασιάζησε μία στιγμή ής ματιά σας μπροστά στο άλλοιθωρισμένο μάτι ής Σήρερ, αυτό που οι γυναίκες έχουν τή στιγμή ής μεγάλης τών ήδων, φαίνεται να υπογραμμίζει ότι ή άγνότης δέν έχει γίνε γιά τόν ούρανο αλλά γιά τή γή.

Η Νόρμα Σήρερ λοιπόν έχει δύο ζωές.

Στό Χόλλυγουντ δέν υπάρχει άνθρωπος που να μη την γνωρίζη προσωπικά, που να μη την γνωρίζη από τά έργα ής, από την καλωσύνη ής, από τή λεπτότητα ής.

Την δομάζουν απλούστατα ή κυρία, γι' αυτό όποιος προσκαλείται στο σπίτι ής έξέρει ότι θα περάση τή βραδιά τού δίχως ούτιου, δίχως ναρκωτικά, δίχως όργια.

Έχει ένα ασπανάκι καλοφτιαγμένο και σοβαρό.

Οι προσκαλεσμένοι παίζουν μπριτζ κι' άν χάσουν, δέν χάνουν τίποτα.

Έπειτα απ' αυτό τόν έπεισόδιο, τόν χαμόγελο ής Σήρερ έπαψε να είνε πιά φοικό. Κάθε φορά που θυμάται τή σκηνή αυτή τόν δράματος, ής έσφιγγε ο πόνος τή ψυχή.

Οι τρεις καλοί τούς όποιους ή Σήρερ έγνωρισε ήσαν: ένας νεαρός υπάλληλος τόν όποιο έγνωρισε τυχαίως στο ξενοδοχείο όπου πρωτοκάθησε στη Ν. Υόρκη. Τόν Φρέντ Ντίξον.

Έπειτα έναν ήθοσιό, τόν Τζόν Ζιμπερ, στην ταϊνία, ο "Ανθρωπος που ζέχεται ραπίσματα".

Και τέλος τόν Διευθυντή παραγωγής ής Μέτρο Γκόλντνιν Μάγιερ, τόν κύριο "Ιρβίν Θάλμπερ, ο όποιος έγινε και άντρας ής και πατέρας τών παιδιών ής.

Έτσι αποκαστοτάθη τόν Ισοζύγιον ή μάλλον έχαραχθη ή πρώτη γραμμή ής ζωής ής Νόρμα Σήρερ.

Τώρα άς την κυτάξουμε λι-

γικά στο πρόσωπο.

Έχει τόν κλασικό πρόσωπο ής γυναικός ής Αναγεννήσεως, μαιάζει με Παναγία. Άγνότης γραμμών, άγνότης φωτοσκιάσεων, άγνότης έκφράσεως.

Τό φως στο σπίτι ής άνάθει πολύ άργα και μόνον όταν νυχτώση καλά.

Ξαφνικά άκούεται ένας κρότος, χτυπούν τά χέρια ής Σήρερ γιά να καλέσουν τόν υπηρέτη ν' άνέλη τόν φως.

Η κουβέντα τότε ξαναρχίζει: "Η οικοδέσποινα καθεται στο ντιβάνο, τής, προφέροντας διαρκώς ένα μονότονο αναι" στους προσκαλεσμένους ής, οι όποιοι όταν δέν φύγουν είνε γεμάτοι από μελαγχολία.

Αλλοίως τή φανταζόντουσαν κι' άλλους τή θορύβαν.

Ξαφνικά όμως, να ή Σήρερ αλλοιωτική.

Τόν Χόλλυγουντ είνε πολύ γνωστό. Δέν υπάρχει γυναικα άνεξίχνηστη. Έν τούτοις υπάρχει ένας δρόμος που δέν έξινιζάτε-ται ποτέ, όπου τά δέντρα ύψωνονται πολύ ψηλά και σκεπάζουν τόν δρόμο.

Τέτοια είνε ή Νόρμα Σήρερ. Τέτοια πράγματα τή ένθουσίαζουν άλλα δέν την σκλαβώνουν.

Μπορεί μέσα στη ματιά ής να βλέπη κανείς όλη την έπιθυμία τού όργιου γιά μία στιγμή, αλλά ξαφνικά ή ματιά αυτή μετατρέπεται σε άγαλλίαση.

Και τή θλίπει να τρέχη πρός τά παιδιά ής, τά όποια παίζουν σε μία γωνία.

Λένε ότι νικά στη ζωή ής έπιθυμία τή δύναμη ής θελήσεως ής.

Αυτό είνε ακριβώς που τή χαρακτηρίζει και περιγ επιθυμία ής άνάμεσα σε τόσες κυρίες Αμερικανές και την αποκλόνη ή "Κυρία".

Κατά βάθος είνε μία ρομαντική τού είκοστού αιώνας.

Είνε ή γυναίκα που ζέρει να καταστρώη τόν κάθε πράγμα στην άρα τής.

Ο πατέρας ής Νόρμα Σήρερ ο όποιος ήτο μόν έμπορος άλλ' όχι και πλουσιώτατος έως ένδοχί, ν' αναπτύσσει λίγο καθαρό, ύψηλ άέρα.

Τέτοια είνε ή Νόρμα Σήρερ. Τέτοια πράγματα τή ένθουσίαζουν άλλα δέν την σκλαβώνουν.

Γι' αυτό όταν έγεννήθη ή κόρη τού τής έβωσε στή έαφισία τής ένα Ιταλικό όνομα: Νόρμα.

Αλλά και ή Νόρμα άναπέπασα πολύ την ποίση. Ίδιως την ρεαλιστική ποίση.

Γι' αυτό όταν τής έπρότειναν να γίνη "Ιουλιέττα στην τραγωδία τού Σεξπέρου έδεδχη την πρόταση μ' ένθουσιασμό κι' έτσι ή γλυκεία κοπέλλα ής Βερόνας εναναγώνταψε με τόν χαμόγελο ής Σήρερ.

Η "Ιουλιέττα και ο Ρωμαιο" ήσαν τόν πρώτο φίλμ που έπαίξε ή Νόρμα Σήρερ.

Όταν είδε τόν έργο, σκέφτηκε να μην εναναπέσει πιά γιά την όδον, τόσο πολύ τής άρσε ο έκατός ής, τόν παίξιμό τής.

Τό περσμένο Σεπτέμβριο έπέβσε ξαφνικά ο σύζυγος ής, "Ιρβίν Θάλμπερ. Από τότε ή Σήρερ παρέμεινε μονάχα ή μητέρα τών παιδιών ής.

Από τότε δέν εργάζεται πιά!

Η διασημή στάρ σε τρεις τελευταίες πόζες της

ΕΞΩΤΙΚΗ ΛΥΡΑ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τού κινέζου ποιητού ΛΗ ΧΟΥ ΤΣΟΥ

ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΟ ΜΟΥ

Από τόν ήλιο μου άκούω μία γυναικα να τραγουδά και χωρίς να θέλω κυτάξω τόν φεγγάρι.

Δέν έσκέφθηκα ποτέ να δω ποιά είνε ή γυναικα αυτή που τραγουδά κάθε βράδυ στο πλατιό περιβόλι.

Μ' άρέσει καλύτερα να θαυμάζω πώς βλέπω τή μορφή ής καθρεφτισμένη στο φεγγάρι.

Τα μάτια μου ακολουθούνε πάντα τόν φεγγάρι στον ούρανο.

Φαντάζομαι πώς ή σέλην γυρίζει ολοένα πρός τά πίσω, γιάτι δέν μπορεί να βρη τόν δρόμο του.

Ποτέ δέν τόν είδαν να γυρίζει πρός τά πίσω.

Ο άνδρας όμως με την άνησυχη και άλητική τού σκέψι γυρίζει ολοένα πρός τά πίσω, γιάτι δέν μπορεί να βρη τόν δρόμο του.

ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΣ ΣΤΟ ΙΒΑΔΙ

Ο ήλιος μάζεψε σινιά-σινιά τόν χρυσασμένο μανδύα από τόν λιβάδι και τώρα κρυβεται πίσω από τόν βουνό.

Μιά πορφύρη άνταύγεια μένει ακόμα στον ούρανο.

Χωρίς άλλο ή μέρα θ' άνάτελλη από την άρα πίσω από την άλλη πλευρά τού μεγάλου βουνού.

Τά κλαριά δέν έχουν πιά καλόλου σχεδόν φύλλα.

Ο φθινοπωρινός άνεμος τά ξεκρεμά κτριπνισμένα από τόν άνεμο, πολλά όμως σε λίγο εαναγυρίζουν.

Στιγμές-στιγμές τά ψάρια πετούν έξω από τόν νερό και φωνάζ

—Τί εὐτυχῆς πού εἶμαι !
μπάνια μὲ ἀδυνατίσαν μιὰ
ρά: ζυγίζω ἑκατὸ δράμια
γώτερο ἀπὸ ὅ,τι ὅταν ἔφ
γιά τὴν ἐξοχή!...

ΚΟΛΠΑ ΤΩΝ ΑΣ- ΣΩΝ ΤΗΣ... ΛΩΠΟ- ΔΥΣΙΑΣ !

Λιανικά και χονδρικά

Υπάρχουν κόλπα λωποδύτικα ψυκατζήδων όπως ερωτοδού-
λεις, ένα μικρό σημειωτάριο.
Το σημειωτάριο αυτό μου
χρειάζεται για να καταχωρήσω
με αριθμητική σειρά τα όνομα-
τα των κατακτητών μου.

Είχε αγοράσει την πρώτη θο-
ρά ένα πακέτο σοκολάτα καλής
ποιότητας των 60 δραχμών.

Το πήγε σπίτι, το ξεκάλυψε,
έβαλε μέσα μία σειρά χαρτονα-
γία και έβαλε το πακέτο στη με-
γάλη τσάντα της.

Επήγε σ' άλλο ζαχαροπλα-
στείο, ζήτησε σοκολάτα, εδίδα-
ζε το ίδιο πακέτο, τώδεκα στην
τσάντα της, πήρε το δελτίο πλη-
ρωμής για το ταμείο.

Στ' αναμεταξύ όμως γυρίζει
στον υπάλληλο:

— Τι κρίμα, ξέχασα πώς είχε
Παρασκευή, και ξέρετε, δεν
τρώω...

— Δεν πειράζει, κυρία, λέγει
ευγενέστατα ο υπάλληλος.

Επιστρέφει το δελτίο πληρω-
μής, και αποθέτει μεταξύ των
άλλων πακέτων και το άλλο πα-
κέτο με τα χαρτόνια.

Το κόλπο συνεχίζεται και αλ-
λού πάλι λέγει ότι ξέχασα τα
χαρτιά της σπίτι και διαρκώς
δίνει τα πακέτα με τα χαρτόνια
ένώ σπίτι της μαζεύει το περιε-
χόμενο του πακέτου: τη σοκο-
λάτα.

Τώρα έχουμε τα κόλπα των
χονδρικών εραζομένων.

Ένας κύριος θάψει σ' ένα
μεγάλο ξενοδοχείο λουτροπό-
λεως με μία βαλίτσα, η οποία
φαινόταν πέτρινη, αλλά δεν εί-
νε και η οποία σκεπάζεται μ' έ-
να καλό σκορδο κάλυμμα.

Στα πλάγια η βαλίτσα φέρεται
διαφορές επίσκεψης μεγάλων ξε-
νοδοχείων στο εξωτερικό.

Ο κύριος είναι πολύ κομφο-
ρτημένος.

Έγγραφο στα βιβλία μ' ένα
γνωστό όνομα, επάγγελμα, κρα-
τισμός, η εισοδηματίας, τρα-
πέζι της ή κάτι τέτοιο και ζητεί
ολόκληρο διαμέρισμα με σαλο-
νάκι, λουτρό, πλήρως κλπ.

Τα γραφεία σκοτώνονται να
τον περιποιηθούν.

Ο ταξιδηχτής αυτός φτάνει
πάντοτε ημέραν Σάββατον και
μάλιστα άφρονεμα.

Για να δώσει περισσότερο ση-
μασία, ζητεί τον διευθυντή στον
οποίο παραδίδει και ένα δεμα-
τάκι κλειστό.

— Μερικά κομμάτια, σάς πα-
ρακαλώ. Τα φυλάξτε στο χρημα-
τοκιβώτιο.

Κατά τις εξη όμως λαμβάνει
ένα τηλεγράφημα:

«Αποστείλατε δεκαπέντε χι-
λιάδες».

Καταβαίνει στενωχωρημένος
και ζητά αν υπάρχει υποκατά-
στικτα της Έθνικης άνοιχτο να
εξαγοραζόταν μία έπιταγή.

Ο διευθυντής τον πληροφορεί
ότι δεν υπάρχει τράπεζα ά-
νοιχτή, αλλά ότι είναι πρόθυ-
μος...

Ο κομψός κύριος βγάζει το
βιβλιάριό του, υπογράφει αντί
για δεκαπέντε, είκοσι χιλιάδες
και παραδίδει την έπιταγή στον
ξενοδόχο.

Ο ξενοδόχος του δίνει κι' άλ-
λες πέντε για μικρά έξοδα με-
χρι τη Δευτέρα, τις δώδεκα 15.000
της στέλνει κατ' έντολνν του πε-
λάτου του σε κάποια πόλη, σε μία
διεύθυνση τηλεγραφική.

Ο κομψός κύριος ευχαριστεί,
τρώγει το βράδυ, ρωτά αν υπάρ-
χει κάπου κανένα κέντρο δια-
σκεδάσεως, τον οδηγούν, κι' αυτός
παιρνει το τράινο και εξα-
φανίζεται.

Την επόμενη ανοίγεται η βα-
λίτσα, η οποία εκτός του ότι εί-
νε από χαρτόνι, περιέχει και
κουρέλια!

ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

“Ένα λυρικό σκιτσάκι μέσ’ απ’ την καθημερινή ρουτίνα

Την πρωτοείδε στην άριστο-
κρατική, ζακουμένη πλάζ του
Σίντι - Μπίου της Άλφρεντρε-
ας, στην άμμουδερή αυτήν ά-
κρογιαλιά που δόλωσε, έδω και
λίγα χρόνια ήταν έρημη και
έρισσανε ησυχία ρεμβαστικά
θαλασσοπούλια, κι' όπου τα κύ-
ματα έλεγαν εκεί κοντά στο
θρυλικό «Πηγάδι του Διαβό-
λου» πάνω στα έβραχια, κάποιο
σγόριο τραγούδι που έκρυβε καύ-
μους και θρούλους της θάλασ-
σας.

Ήταν ένα γλυκό μεσημέρι
το Σπεντέμπερι, που η άκρογια-
λιά έμοιαζε περδολί με ζωτικά
λουλούδια, όπως φάνταζαν τα
νεραϊδένια με τα πολύχρωμα
μαγιά, κορμιά, που παίζαν πά-
νω στην άμμο ή στα χείλια των
κυμάτων, που έπλεκαν και έ-
πλεκαν στην άμμουδιά δαντέ-
λες άσημνες. Έκει την έννοια
ρίσε. Τόδεκα τότε έντυπωσε η
λεπτή, παράξενη ώμορμή της...

Την έπλησσε, της ζήτησε να
πάρει δώδεκα - μπλόκι, έπε-
σαν στην πυρομένη άμμο κάτω
από ένα παρασόλ, ρέμβασαν,
δεχτήκανε τα γλυκά χαϊδέματα
του φοιέδου, της άμμου και της
θάλασας. Έκείνη ευγενής Άγ-

γίλις που έμεινε στο Ζεϊτούν του
Καίρου, με μάτια ποδών και
χρόνια και τη μουνιάσας της
θάλασας, εκείνος άρσας πλού-
σιος Έλλην που είχε φτάσει με
το κότερό του, το άσπρο που-
πολ» στην Αίγυπτο από μα-
κρινά άκρογιαλιά με χαρούμε-
νη καρδιά, γυρεύοντας πάντα
απ' τη ζωή καινούργιες εικόνες,
καινούργιες έντυπώσεις.

Τη συμπάσσε, της μίλησε για
την όμορφιά της, για κάποιο
λεπτό, σαν ανειδίκτητη πνοού-
λα, αγάπης αίσθημα που ένοιω-
σε γι' αυτή μέσ' στην καρδιά
του. Είπε να σκάσουν από ω-
ραιόπαιδα και κάποια κρυφή
λαχτάρα στα μάγουλά της, α-
νοιχτάκια χαμόγελα, της χεί-
λιά της, και καθώς κι' οι δύο
αντίκρυζαν το έαθος του πε-
λάσου, κι' ώνευρεούνταν μιάν ά-
γάπη, δυό άσπρα θαλασσοπού-
λια πέρασαν κοντά τους, παί-
ζοντας με τα νερά και χάθηκαν
μακριά.

— Πώς μοιάζουν με δυό που-
λιά του έρωτα, που παγινιδίζου-
νε κι' ύστερα άνοιγουν τα φτε-
ρά τους και χάνονται στο πέλαο

ΤΟ ΑΣΚΗΜΟΜΟΥ- ΤΡΟ, Η... ΕΡΩΜΕ- ΝΗ ΜΟΥ!

Ευθύμο διηνηματάκι

“Έχω κι' εγώ όπως όλοι οι έ-
παγγελματίες στις έρωτοδού-
λεις, ένα μικρό σημειωτάριο.
Το σημειωτάριο αυτό μου
χρειάζεται για να καταχωρήσω
με αριθμητική σειρά τα όνομα-
τα των κατακτητών μου.

“Έκείνο που δεν βλέπω όμως
μέσα και με κάνει να υποφέρω
σάν το συλλογίζωμαι είναι που
δεν έννύωρια ακόμα τον έρωτα
μιάς άσχημης γυναίκας.

“Έφαθα λοιπόν και βρήκα μία:
Τη Μαρία Λουίζα. Χαριτωμένα
όνοματάκια και τα δύο. Μου τα
πρόσφερε να διαλέξω ένα από
τα δύο. “Εκράπηκα και τα δύο.

Ήταν ντροπαλή, ήσυχη, με
μία μύτη πολύ κοντή, ένα μού-
τρο άσχημο, πολύ άσχημο, ένα
κορμί τερατώδες. Τη γνώρισα
στο σπίτι της θείας μου. Καθό-
ταν σε μία άκρη του υπνοδωμά-
τιου, αλλά και βεβαία ότι κανείς
δεν θα την έπρόσεχε. Την έπλη-
σσε, της μίλησε, της χαμογέ-
λασε, την έβαλε σε πειρασμό,
κι' όταν έγκαταλείψαμε το σπίτι
της θείας μου, της πρότεινα να
τη συνοδεύω με το αυτοκίνητο.
“Έδεχθη.

Από την ημέρα εκείνη κάθε
μέρα δεχόταν νάρθη στο ραντε-
βου που της έδωσα.

Τι υπέροχη γυναίκα που ήταν
η άσχημομούρα μου! Πρώτη φο-
ρά στη ζωή της την έπλησσε, και
μια που βρήκε η δυστυχι-
σμένη, γυρίσε να θυσιάσει τα
πάντα.

“Ισως για να μην έκανε
την ευκαιρία κ' ήταν πιά άργά.
Όποτε κι' εγώ δεν ήμουν άκα-
ρίστος. Μπρά. Την περιποιόμουν
καλύτερα από κάθε άλλη ύμορ-
φη. Όμοιολογώ... άρχισα να τη
συμπάθω. Ξέρετε γιατί; Γιατί έ-
κανε ό,τι της έλεγα. Της έκοφα
τα μαλλιά όπως ήθελα, τα φρύ-
δια όπως ήθελα, τόσο που κι' αυ-
τή δυσκολεψήκε ν' άναγνώριζε
τον έαυτό της όταν για πρώτη
φορά μετά την όλη μεταμόρ-
φωση παρουσιάστηκε μπροστά
σε καθεμένα.

“Ε, από την ημέρα εκείνη,
θέλεις γιατί το κορίτσι ήταν ά-
πορρωμένο σε μένα, θέλεις
γιατί ήμουν το πρώτο της θύμα,
η ζωή μου περνούσε σαν μέσα
σε παράδεισο. Η Μαρία Λουίζα
ήταν ένα υπέροχο πλάσμα.

“Ξην ήμνες εύτυχία!

Νυχτες ολόκληρες οι δυό μας,
μέσα σε μία μικρή έξοχική έ-
παυλη, τριγυρισμένη από δένδρα
και μυρωδάτα λουλούδια.
“Η έρωτική μου πείρα έξην-
τάληθε. “Έθεσα εις έφαρμονίην
όλα τα μάθημάτα.

“Η Μαρία Λουίζα μου σαν κά-
θε γυναίκα που νοιώθει τον έ-
αυτό της ν' αγαπιέται, άρχισε να
επαναστατεί μέσα με την η-
μέρα και να παρουσιάζεται δι-
αρκώς με περισσότερο άπαρη-
κτική.

Μπρά, καθήκαν πιά τα ιδιότε-
ρα, και παρουσιάστηκαν τα κα-
πρίσια. “Από το ηνωτικό σπιτά-
κι ζήτουμε να μην άνοικουμε στα
θεάτρα, σε κινηματογράφους,
σε καμπαρέ.

“Όμολογώ ότι έχασα με την
πρώτη άσχημομούρα μου κάθε
ήσυχία.

Δεν μ' άφηνε μία στιγμή ήσυ-
χο. Με είχε σε διαρκή κίνησι.
Πολύ περισσότερο άν ήμουν
έρωμένος της πιο ώραιας και ά-
πατητικής γυναίκας του κόσμου.

Νά κάνω άλτ! “Αδούνατι! Νά
γυρίσω πίσω; Μπρά, είχα πάρει
φορά. Νά την έγκαταλείψω; Ό-
τε κατά φαντασίαν. “Απλούστα-
τα: την άγαπούσα.

Θέλετε να μάτετε λοιπόν τί
συνέβη και είμαι σήμερα μό-
νος;

“Απλούστατα: Μ' έγκατέλειψε
έκείνη. Εκείνη με άπώλεσε. Και
με πόνει; Με τον Γιώργο, τον
καλύτερό μου φίλο!

Τους συνέλαβα επ' αυτόφω-
ρο να φιλιούνται με ένα τέτοιο θα-
σος που άν δεν τώδεκα, δεν
θα το πίστευα ποτέ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!...

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

—“Όχι...
“Αλλά ο Βάν έβγαλε από την
τσέπη του ένα μάστο χαρτονα-
μίσια.

—Τα λεφτά μου δεν είναι ψεύ-
δικα. “Η άστυνομία δεν με κυ-
νηγά. Θέλω να μείνω κρυμμέ-
νος εδώ μερικές ημέρες. Συμ-
φωνώ;

—Πολύ καλά, αλλά θα μου
πληρώσεις είκοσι δολάρια την
ημέρα εκτός από το φαγητό...

“Ο Βάν Λόουν έβγαλε και πάλι
το πορτοφόλι του και του
πέταξε επάνω στο γραφείο δύο
χαρτονομίσματα.

—Νά μου δώσεις ένα ήσυχο
δωμάτιο.

—Πολύ καλά, είπε ο υπάλλη-
λος κι' έπιασε ένα κομμάτι.

“Αμέσως παρουσιάστηκε ένας
υπάλληλος, ο οποίος έμοιαζε με
ροσιστόρο με πύθμο παρά με
άνθρωπο και τον άδηγισε προς
τον άνελκυστήρα.

Καθώς προχωρούσαν στο χάλι
ο Βάν Λόουν είδε έφαινε τον
κουτάβ να θγαίνει μέσα από κά-
ποιο δωμάτιο του άόρατου.

“Ο Βάν Λόουν σάν έρέθηκε
μόνος μέσα στον άνελκυστήρα
με τον μικρό, του είπε κάπως
αδιάφορα.

—Δεν μου λές, αυτός που
μήκη στο χάλι δεν ήταν ο Λούις
Μάλλον. Τον είχα γνωρίσει κά-
ποτε όταν ήμουν στη φυλακή.

—Αυτόν έσπασα, ποτέ δεν
τον συναντήσατε στη φυλακή.
Αυτός είναι ο κουτσός Ση, ένας
από τους καλύτερους άρχηγούς,
σε μία μεγάλη συμμορία.

—“Ο κουτσός Ση; “Αλήθεια;
Θα τον δώ άργότερα άν πρό-
κειται να μείνω εδώ πέρα. Μέ-
νει κι' αυτός σ' αυτό το ξενοδο-
χείο;

—Ναί, κρατά ένα δωμάτιο, το
469. “Αλλά δεν θα κατορθώσης
να τον βής τόσο εύκολα, φιλα-
ράκο.

Και όταν έφθασε στο τρίτο
πάτωμα, ο μικρός χαμήλωσε
την φωνή του και είπε:

—“Αν έχω να προσφέρω τί-
ποτα, ο ίδιος θα στείλν να σε
φωιάξ.

—Καταλαβαίνω, είπε ο Βάν,
ο οποίος έκλεισε το μάτι και έ-
βαλε στο χέρι του μικρού ένα
δολάριο.

Το δωμάτιο που του έδωσαν,
ήταν άκαθάρτο, κακοφωτισμένο
και δεν άπειρόταν σχεδόν από
πυρενά.

“Εν τούτοις, η πόρτα και η
κλειδαριά ήταν πολύ στερεές.
Επίσης παρετήρησε και κάτι
άλλο πολύ περίεργο. “Έξω από
το μικρό παραθυράκι του δωμα-
τίου ήταν κρεμασμένο ένα χον-
τρό σκουπί με κόμπους, κατώ-
ληλο για κατάσβεση άποδράσε-
ως εν περιπτώσει κινδύνου.

“Ο Βάν έμεινε στο δωμάτιο έ-
κείνο μέχρι τη στιγμή που ά-
κουσε τον άνελκυστήρα να κα-
τέβη έντελως. “Επειτα έβγαλε το
πistolι κάτω από τη μασχάλη

του κι' έβγήκε στο διάδρομο.

“Ανέθηκε τρέχοντας στο τέ-
ταρτο πάτωμα και έβηκε το θα-
μάτιον υπ' άρ. 469.

Είχε πλησιάσει την πόρτα του
κουτσού Ση, όταν έφαινε από
το τρίμο πάλι το άνελκυστήρα
που άνέβαινε τον έκανε προσε-
χτικό.

Κατέβηκε πάλι τις σκάλες
και στήλωθηκε στον τοίχο.

“Ο άνελκυστήρας σταμάτησε
στο τέταρτο πάτωμα.

“Άκουσε επίσης μία φωνή να
λέγει.

—Περίμενε. Πρέπει να κατεβώ
άμέσως, να συναντήσω μερί-
κος συντρόφους σ' ένα φορτη-
γό αυτοκίνητο.

—Βέβαια, και θα σάς περιμέ-
νω, κύριε Ση, είπε ο μικρός του
άνελκυστήρα.

“Ο Βάν τότε πήρε την άπόφα-
σί του.

“Ο κουτσός Ση θα έβγαине
πρώτα και τότε θα τον παρακα-
λούσε.

“Όσον άφορά την έρευνα στο
δωμάτιο του αυτή θα την έκανε
άργότερα.

“Ο Βάν τότε κατέβηκε γρή-
γορα στο σκοτεινό χάλι.

—Το δωμάτιο που μου δώσα-
τε είναι εν τάξει είπε στον υπά-
λο του ξενοδοχείου.

Και έβηκε στο δρόμο.

“Όταν ο Βάν έφθασε στη γω-
νία των δδών Μύρου και Ουάιτ
δεν είχε ακόμα άντκρύσει κα-
νένα φορτηγό κοντά στο ξενο-
δοχείο.

“Προχώρησε τότε τρέχοντας έ-
κει που είχε αφήσει το αυτοκί-
νητό του.

“Από κει μπορούσε ύπερογα
να επιβλέψη την είσοδο του ξε-
νοδοχείου.

Σε λίγο παρουσιάστηκε στην
πόρτα ο κουτσός Ση.

“Ο άνθρωπος με το σκληρό
πρόσωπο και το ξύλινο πόδι πε-
ρίμενε τώρα άνυπόμονος μπρο-
στά στην είσοδο του ξενοδο-
χείου.

Δεν περίμενε όμως και πολύ.

“Υστερα από δύο λεπτά ένα
καινούργιο ταχύ φορτηγό αυτο-
κίνητο χρωματισμένο με άρζόν-
τες γραμμές έφθινε να στρί-
βη τη γωνία και να μπαινή στον
έρημο δρόμο.

Σταμάτησε, πήρε τον Ση και
εξάφυνε.

“Ο Βάν έθεσε τότε σε κίνησι
το αυτοκίνητό του και άρχισε
να τους παρακολουθώ με τα φώ-
τα σβυστά.

“Ο ντετέκτιβ Φάντασμα έρι-
σκόταν τώρα έπί τα ίχνη των
κακοποιών.

“Άκουσα κι' εγώ κάτι το
σχετικό, είπε ο δεύτερος ναυτι-
κος. Λένε πως έκάλεσαν από τον
τόν Φάντασμα πώς θα καλούσαν
αυτόν τον Φάντασμα και θα τον
κανόνιζε στο πύ κα φλ. Λοιπόν
μη χολοσκάτε διόλου.

“Οι δύο ναυτικοί τον κούταξαν
έκστατικά.

—Τό έλπιζαμε, είπε ο ένας με
άμφιβολία. “Αλλά... ποιός είναι
αυτός ο “Αρχηγός για τον ό-
ποιο δουλεύουμε; Τον έχεις δη-
λώσει, Κουτσέ;

—“Εγώ; Διάβολε, όχι! Κανέ-
νας δεν τον είδε ποτέ του, άλ-
λά και όποιος τον είδε, δεν έ-
ζησε για να τη πούσε εννε. Κι'
αν ποτέ δουλέψει κανείς γι' α-
υτόν μία φορά, σάν κι' έμένα,
παραδείγματος χάριν, δεν μπο-
ρεί ν' άποσπρή πιά όσο κι' άν
θέλη. Ξέρει το κάθε τι που γί-
νεται. Και θα έχω όδηγίες του
μόλις γυρίσω στο ξενοδοχείο.

“Εμειναν γιζ άρκτη ήρα
σιωπηλοί, ο καθένας σκεπτόμε-
νος τους κινδύνους που έκρέμον-
το από πάνω του.

“Ενας από τους ναυτικούς έ-
ψαχνε να βρή ένα τσιγάρο στις
τσέπες του, και είχε κατεβάσει
τά μάτια συλλογισμένος.

“Ξαφνικά όμως ένν έσκήμασε
το κεφάλι, ένας τρόμος τον κα-
τέλασε.

Τό δέλεμα του προσήλωθηκε
σε κάτι, σε μία γωνία.

—Γιά όνομα του Θεού, ξεφώ-
νισε. Κουτάχτε... Κουτάχτε.

Μέσα από τα σκοτεινά θάθη
του άπογειου σάν μέσα από τα
σπλάγχνα της κολάσεως, έφαι-
νε μία ψηλή σιλουέττα που έ-
θγαине μέσα από μία πόρτα.

“Η ψηλή εκείνη σιλουέττα ή-
ταν ντυμένη με φράκο.

Φορούσε στο κεφάλι ψηλό κα-
πέλλο και ο λευκός λαμοδέτης
του ήταν άψωγο δειμένος. Τό
τρεμουλιαστό φώς του κεριού
άντανάκλωσε επάνω στα λου-
στρινένια του παπουτσιά. “Η σι-
λουέττα αυτή κρατούσε στο κά-
θε χέρι και από ένα πιστόλι.

Κάτω από τις στενές σχιμμές
μιάς μαύρης θελουδένιας μά-
σκας άστραφταν δύο σταχτιά
μάτια, λαμπρά διαμάντια επά-
νω σ' ένα λεπτό σατανικό πρό-
σωπο.

—Πές το λοιπόν, μούγγρισε ο
Κουτσός.

—Γιά κάποιον που τον λένε
Φάντασμα.

—Τόν Φάντασμα; ρώτησε ο

“Ετσι αυτή η πληροφορία φαί-
νεται πως είναι σωστή.
—Και τι μ' αυτό; ρώτησε
πάλι ο Κουτσός. Οι κύριοι ά-
στυνομικοί θέλουν μ' αυτό να
μιάς φοβερίσουν; “Ο άρχηγός
μας μπορεί να παίξν αυτόν τον
Φάντασμα πάνω στο ένα δαχτυ-
λάκι του. Μου το είπε ο ίδιος
στο τηλέφωνο πώς θα καλούσαν
αυτόν τον Φάντασμα και θα τον
κανόνιζε στο πύ κα φλ. Λοιπόν
μη χολοσκάτε διόλου.

“Οι δύο ναυτικοί τον κούταξαν
έκστατικά.

—Τό έλπιζαμε, είπε ο ένας με
άμφιβολία. “Αλλά... ποιός είναι
αυτός ο “Αρχηγός για τον ό-
ποιο δουλεύουμε; Τον έχεις δη-
λώσει, Κουτσέ;

—“Εγώ; Διάβολε, όχι! Κανέ-
νας δεν τον είδε ποτέ του, άλ-
λά και όποιος τον είδε, δεν έ-
ζησε για να τη πούσε εννε. Κι'
αν ποτέ δουλέψει κανείς γι' α-
υτόν μία φορά, σάν κι' έμένα,
παραδείγματος χάριν, δεν μπο-
ρεί ν' άποσπρή πιά όσο κι' άν
θέλη. Ξέρει το κάθε τι που γί-
νεται. Και θα έχω όδηγίες του
μόλις γυρίσω στο ξενοδοχείο.

“Εμειναν γιζ άρκτη ήρα
σιωπηλοί, ο καθένας σκεπτόμε-
νος τους κινδύνους που έκρέμον-
το από πάνω του.

“Ενας από τους ναυτικούς έ-
ψαχνε να βρή ένα τσιγάρο στις
τσέπες του, και είχε κατεβάσει
τά μάτια συλλογισμένος.

“Ξαφνικά όμως ένν έσκήμασε
το κεφάλι, ένας τρόμος τον κα-
τέλασε.

Τό δέλεμα του προσήλωθηκε
σε κάτι, σε μία γωνία.

—Γιά όνομα του Θεού, ξεφώ-
νισε. Κουτάχτε... Κουτάχτε.

Μέσα από τα σκοτεινά θάθη
του άπογειου σάν μέσα από τα
σπλάγχνα της κολάσεως, έφαι-
νε μία ψηλή σιλουέττα που έ-
θγαине μέσα από μία πόρτα.

“Η ψηλή εκείνη σιλουέττα ή-
ταν ντυμένη με φράκο.

Φορούσε στο κεφάλι ψηλό κα-
πέλλο και ο λευκός λαμοδέτης
του ήταν άψωγο δειμένος. Τό
τρεμουλιαστό φώς του κεριού
άντανάκλωσε επάνω στα λου-
στρινένια του παπουτσιά. “Η σι-
λουέττα αυτή κρατούσε στο κά-
θε χέρι και από ένα πιστόλι.

Κάτω από τις στενές σχιμμές
μιάς μαύρης θελουδένιας μά-
σκας άστραφταν δύο σταχτιά
μάτια, λαμπρά διαμάντια επά-
νω σ' ένα λεπτό σατανικό πρό-
σωπο.

—Πές το λοιπόν, μούγγρισε ο
Κουτσός.

—Γιά κάποιον που τον λένε
Φάντασμα.

—Τόν Φάντασμα; ρώτησε ο

Κουτσός και το πρόσωπό του
κιτρινίσε. Λοιπόν;

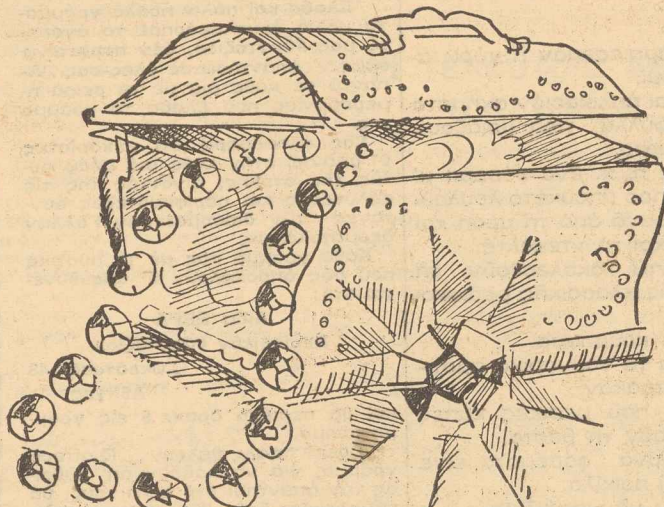
—“Άκουσα κι' εγώ κάτι το
σχετικό, είπε ο δεύτερος ναυτι-
κος. Λένε πως έκάλεσαν από τον
τόν Φάντασμα πώς θα καλούσαν
αυτόν τον Φάντασμα και θα τον
κανόνιζε στο πύ κα φλ. Λοιπόν
μη χολοσκάτε διόλου.

“Οι δύο ναυτικοί τον κούταξαν
έκστατικά.

—Τό έλπιζαμε, είπε ο ένας με
άμφιβολία. “Αλλά... ποιός είναι
αυτός ο “Αρχηγός για τον ό-
ποιο δουλεύουμε; Τον έχεις δη-
λώσει, Κουτσέ;

—“Εγώ; Διάβολε,

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ Ή ΕΥΤΥΧΙΑΝ

Ίδια μέρα που παρέλασε ένα δεματάκι το οποίο περιείχε το ρουμπίνι, που του έστειλε η μάνα του.

5 Μαρτίου 1918. Οι μολυσματικοί άνθρωποι εξ αιτίας του κολλίε μου. Δεν με πιστεύουν που τους είπα πως το άφησα στην Πόλη, κατά το τελευταίο μου ταξίδι...

7 Ιουνίου 1918. Είμαι τρεις μήνες τώρα στη φυλακή. 12 Οκτωβρίου 1921. Κωνσταντινούπολη. Έσπασα και το τελευταίο κοσμημά μου. Δεν μου μένει πια παρά μονάχα το κολλίε με τα ρουμπίνια, το οποίο δεν τολμώ να πουλήσω.

4 Ιανουαρίου 1928. Αθήνα. Η σπιτονοικοκυρά μου με πέταξε έξω από το σπίτι. Είμαι τόσο φτωχικά ντυμένη που δε θέλει κανένας να με δεχθεί σπίτι του. Έχω πάντοτε το κολλίε με τα ρουμπίνια ραμμένο μέσα από τη φόρα του φορέματός μου. Άλλα δεν μπορώ να το πουλήσω. Έγω κι αυτό δεν θα χωρίσω με μέχρι το θάνατο. XXX

Η ελληνική Αστυνομία ανέκαλυψε πρό ετους σχεδόν σε μια συνοικία των περιχώρων των Αθηνών το πτώμα μιας πτωχής, το όποιο είχε επάνω της τουλάχιστον είκοσι μαχαίριες. Θά ήταν βέβαια ένα κοινό εγκλημα, από αυτά που συμβαίνουν στις μεγαλουπόλεις, αν οι αστυνομικές έρευνες δεν ανέκαλύπταν στο δωμάτιο της δολοφονημένης έγγραφο τα όποια ανέδεικνυν ότι η γρηά αυτή δεν ήταν άλλη από την Αντωνία Αδαμαντίου, η οποία έλαστο είχε γιορτάσει την καρδιά του Αμπτούλ Χαμίτ Χάν, τον γνωστό ως αιμοδιψή μονάρχη.

Ευρήκαν επίσης ένα παλιό τετράδιο. Πάνω στο εξώφυλλό του ήταν γραμμένα τα κάτωθι: «Να διασώθω μετά το θάνατό μου»

23 Ιουνίου 1899. Ο Σουλτάνος μου έπρόσφερε ένα περιόνο κολλίε από ρουμπίνια.

27 Απριλίου 1909. Η Α. 4 Ιανουαρίου 1917. Η Αστυνομία μου παρέδωσε το κλεμμένο ρουμπίνι. Άνευρέθη πάνω στο πτώμα ενός στρατιώτη. Ο στρατιώτης ήταν γυνίος της υπηρέτριας.

5 Ιανουαρίου 1917. Πληροφορούμαι ότι ο γυνίος της Παυλούσκας σκοτώθηκε την

Μεταξύ των θυμάτων του ναυαγίου του ελληνικού φορτηγού «Πόπη», το όποιο έδουλει ως προ μηνός στ' άνω των Καναρίων Νήσων, βρίσκεται και το όνομα κάποιου Σταμάτη, ο οποίος προσελήθη στο πλοίο ως ναύτης από το Γενναϊότ.

Λοιπόν ένας από τους διαφυγόντας το ναυάγιο και ο οποίος επέστρεψε στην Ελλάδα, σε βαιοί ότι ο Σταμάτης εκείνος ήταν ο Γιάννης Σταματελάκης.

Το μπλε διαμάντι

Επίσης η ιστορία του μπλε διαμαντιού είναι πολύ γνωστή, περισσότερο από τα ρουμπίνια του Αμπτούλ Χαμίτ.

Λοιπόν, ο Ταβερνιέ ο οποίος το έκλεψε από το ναύ του Ράμα

ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΣΑΣ, ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΛΙΘΟ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΜΗ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

Κάθε πλανήτης ρίχνει επάνω μας μια ιδιαίτερη αντανακλάση, η οποία σχετίζεται με μια πολύτιμη πέτρα. Ο καθένας λοιπόν μπορεί να φέρει επάνω του την κατάλληλη πέτρα, η οποία σ' αυτόν την αντανακλάση.

Ίσως ο κατάλογος των λίθων που αντιπροσωπεύουν τα δώδεκα ζώδια. Κάθε μία απ' αυτές τις πέτρες κλείνει μέσα της το ευτυχές μυστικό της ζωής σας:

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Το ρουμπίνι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

Σμαράγδι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σαρδόνυξ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μαργαριτάρι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Χρυσός - Τονάκι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αχάτης

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κόκκινο κοράλι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κόκκινες πέτρες

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Σάπφειρος

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Γρανάδα Ρουμπίνι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σμαράγδι

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΜΑΪΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ ΜΕΧΡΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠ

Ουδωπιοί δίχως Οικονομία

ΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΘΟΥΣ. ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

Συνέχεια εκ του προηγούμενου

«Εχιοσε λοιπόν το φάκελλο κ' ἐδιάβασε:
«Αγαπητή μου Ρόζα,
θα ήθελα να είχα καλά νέα
να σου αναγγείλω.
Δεν μπορώ.
Μέχρι σήμερα δεν επέτυχα
τίποτα να κάνω.
Τρία χρόνια τώρα προσπαθεί-
ων δεν εστέφθησαν υπό επιτυ-
χίας.
Τέλος βρήκα κάτι.
Κάνοντας το ταξίδι μου από
το Μέλμπουρν στο Σίντνεϊ, στο
βαπορί έκανα μια γνωριμία ενός
κατοίκου του Μέλμπουρν.
Είπε κάποιος κύριος πενήντα
περίπου ετών. Καθόμουνα στη
γεφυρά όταν είδα ένα κομψό
κύριο ντυμένο δαμάσκαρο και με
μία φαρδιά ρεπουτίλκα, ο ό-
ποιος μ' εκτύπησε πολύ περιε-
ργα.
«Έκανα κι' εγώ το ίδιο.
Δεν ήξερα τι μ'ας έλκυσε τόν
ένα προς τον άλλο.
Με πλάνισα και μου είπε:
«Είσθε; Άγγλος;
«—Όχι, κύριε.
«—Από ποιά μέρος;
«—Γάλλος.
«—Αί!...
Είδα τότε στο πρόσωπό του να
ζυγωφρίζεται η έλλειψις επι-
στούλης.
Νόμισα γιά μία στιγμή ότι η
κουθέντα μας έπληρε τέλος.
«—Δεν τόν περίμενα, μου είπε.
Οι Γάλλοι συνήθως δεν ταξιδεύ-
ουν έξω από τόν τόπο τους, θα
είχατε σοβαρούς λόγους γιά να
έκπαιρθήτε.
«—Πράγματι.
Ίσως να περίμενε να τού πώ
τούς λόγους. Έγώ τού είπα:
«Είχα πολλά βάσανα κι' ε-
πομένως ή παρομνήμ μου στη
Γαλλία μ' έκανε να υποφέρω.
«—Βάσανα;
«—Αλλεπάλληλα.
«—Και τί αιτία;
«—Ένα δυστυχ έρωτα.
Έδωσα αυτή την αιτία γιά να
μην πώ την αλήθεια. Πάντως
ντράπηκα και επρόθεσα:
«Είχα μία εκθρόνισμα μ' έναν
ανάπειρο έναντιόν τού οποίου
δεν μπορούσα να παλαίω... έ-
πειδή αυτός είχε πλούτους,
πανικόρως. Τότε έφυγα, εξωρί-
σθηκα και ώρκισθηκα να μην ε-
πιστρέψω στη Γαλλία αν δεν γί-
νω κι' εγώ πολύ πλούσιος.
«Εκείνος χαμογέλασε, αλλά ύ-
πηρεσε κάποιας οικτός σ' αυτό τόν
χαμογέλό του.
«—Πάει καιρός που κάνατε
αυτόν τόν όρκο;
«—Τρία χρόνια.
«—Από τότε λοιπόν εγκατα-
λείψατε τη Γαλλία;
«—Ναι.
«—Και πού πήγατε;
«—Στη Νέα Καλιδονία, στη
Σενεγάλη, στο Τονκίνο.
«—Και δεν στερεώσατε που-
θενά;
«—Είδα ότι δεν γινόταν τίπο-
τα σ' αυτά τα μέρη... παρά μω-
νάχα γιά τούς δημοσίους υπαλ-
λούς.
«—Μόνο;
«—Πιο πριν είχα πάει στο
Τράνσβαλ. Ίσως κάτι να γινό-
ταν εκεί πέρα, αλλά είχα πολύ
λίγα χρήματα, και χρειαζόταν
πολύς καιρός.
«—Και... βιάζεσαι;
«—Βιάζομαι.
«—Και τώρα;
«—Κατάλαβα ότι χρειάζονται
πολλά χρόνια μεγάλης προσπά-
θειας και υπομονή.
«—Την έχετε;
«—Αναγκαστικώς. Άπέκτοσα
όμως την πεποίθησι ότι και στην
Αυστραλία χρειάζονται κεφα-
λαία.
«—Και οσς λείπουν;
«—Εντελώς. Ή οικονομία μου
δεν είχε πλούσια, κ' έφυγα
από τη Νορμανδία με κεφάλαιον
100.000 φράνκων.

«—Αί! Είπατε Νορμανδός;
«—Μάλιστα, κύριε.
«—Και τα χρήματά σας εσώ-
θηκαν;
«—Σχεδόν.
Έκούπατε. Έσκέπτετο. Ήμια-
στε σκεδόν μόνον επάνω στη
γεφυρά. Το βαπορί είχε λίγους
επιβάτες.
Εκτύπησε στο βάθος. Σιγά-σι-
γά άρχισε να φαίνεται το λιμά-
νι του Σίντνεϊ, τó ώραιότερο λι-
μάνι τού κόσμου. Καταλάβαινα
ότι ο σύντροφός μου μ' εκτύπη-
ζε με μία πλάγια ματιά.
Τέλος μου είπε:
«—Αν οσς προσέφεραν μία
ευκαιρία να κάνετε χρήματα, θα
είσαστε άφωσμένους σ'όν προ-
στάτι οας πού θα οας έδινε τά
μέσα;
«—Ψυχρή τε και σώματι.
«—Έπειτα από πόσον καιρό
θέλετε να επιστρέψετε στη Γαλ-
λία;
«—Θα περιμένω τη στιγμή πού

Και μου έδωσε ένα επισκεπτι-
ριο. Έδιάβασα:
ΤΖΟΣ ΤΟΥΡΝΕΡ
Βικτώρια Στρίτ, 16—Μέλμπουρν
Και άπεμακρόνη.
Τρεις μέρες περιφερόμουν
στούς δρόμους τού Σίντνεϊ. Τέ-
λος πήρα τó τραίνο γιά τó Μέλ-
μπουρν, έχοντας μαζί μου τήν
κάρτα τού κυρίου Τούρνερ.
Έφθασα στο Μέλμπουρν και
πήγα στη Βικτώρια Στρίτ.
Δεν τόν εύρηκα σ'όν οπί τού.
Έμαθα όμως ότι ήταν ένας κα-
λός και τίμιος κύριος.
Έφυγα από κεί και γύριζα
στούς δρόμους.
Σάβου είδα έξω από ένα σπι-
τί παρά πολύ κόσμο.
Ερώτησα τί συμβαίνει.
«—Μηδ., δεν ξέρεις ότι έχο-
με τó Γράντ Πρί, Μέλμπουρν;
Αύριο έχομε κούρσες σ'όν Φλί-
μιντον.

Έκτύπησε τούς δικούς μου ά-
ριθμούς.
Τάχα. Ο πρώτος αριθμός
βρισκόταν άνάμεσα στούς δι-
κούς μου.
«Αλλά τί να είχα κερδίσει;
Καμιά έκασοτή χιλιάδες; Έ,
κάτι θα εινε κι' αυτό. Ένα πρώ-
το κεφάλαιο.
«Έβγικα κι' έπήγα σ'όν γρα-
φείο μου αγόρασα τούς άριθ-
μούς. Από κεί μ' έπήγαν σ'όν
Δημαρχείο τού Μέλμπουρν.
Με υποδέχθηκαν με καλωσ-
ύνη.
Με συνεχάρησαν και μου έδω-
σαν δικως καμιά δυσκολία ένα
ταξέ 10.000 λιρών.
Αί! Αυτό βέβαια δεν τόν περι-
μένα ποτέ.
Έδωλα τó ταξέ σ'όν πορτοφό-
λι μου και πήγα σ'όν δωματίό
μου.
Τήν επομένη ξαναπήγα σ'όν
οπί τού Τούρνερ.
Είκαν έλθει και με υπεδέχθη
με καλωσύνη.
Τού είπα πώς είχα κερδίσει
και με συνεχάρη.
«—Η μόνη κυρία περιουσία,
μου είπε, εινε εκείνη πού βγαί-
νει από τη δουλειά ενός άν-
θρώπου.
«Έπειτα επρόσθεσε:
«—Σκέφθηκα πολλές φορές
γιά οας από τη στιγμή πού κυ-
ριεύηκαμε. Μου άρέσετε και
φαντάζομαι να έχω επιποτούση
σέ οας. Σεις τώρα πρέπει να
μου τó αποδείξετε. Υπόφερα κ'
εγώ πάρα πολλά και οας συνε-
πάσσα. Τά βάσανά μου μ' έκα-
ναν κι' έμένα ν' άπομυνοθώ.
Λοιπόν ίδού τί έχω να οας προ-
τείνω.
Με λίγες λέξεις μου εξήγησε
τήν κατάσταση τού με μία χαρα-
κτηριστική απλότητα.
Ο κύριος Τούρνερ ήταν πάρα
πολύ πλούσιος.
Ο πατέρας τού τού είχε φέρ-
σει μία κολοσσιαία περιουσία.Εί-
χε γαίες σέ όλα τα μέρη της
Αυστραλίας. Ένα από τά κτή-
ματά τού ήταν ακόμη έντελώς
άνεμεταλλευτο. Είχε καμμία
δεκαπενταριά ακόμα σπών ίδια
κατάσσει. Πάντως είχε τούς λό-
γους τού ν' άσκοληθί ιδιαιτέρως
μ' αυτό τó κτήμα. Ήθελε να
βγάλη τά δέντρα και να τó καλ-
ιερνήσθ. Από καιρό ζητούσε
ένα εργατικό και δραστήριο άν-
θρωπο να τόν θέρη επί κεφαλής
αυτής της δουλειάς. Με είδε και
τού άρεσε. Έκανε άμέσως τήν
έκλογή τού. Άν δεχόμουν θά-
βαζε άμέσως έμπρός τη δου-
λειά. Θά μ' έδωσε συντάγιο.
Μου είπε ότι σ'όν κτήμα αυ-
τό υπήρχεν επίσης χρυσός.
«—Μπορείτε να βασισθήτε σ'όν
λόγο μου. Συμβόλαια δεν κάνω
ποτέ. Μπορείτε να ρωτήσετε.
Δεν έφαγα ποτέ κανενός χρή-
ματα. Θα κανονίζουμε τούς λο-
γαριασμούς μας κάθε χρόνο.
Σκεφθήτε. Αύριο θα μου φέρε-
τε τήν απάντησά σας.
Τήν ώρα πού με άποχαιρετού-
σε έμπαινε σ'όν οπί τού άρ-
χιεπισκόπου τού Μέλμπουρν.
Μου τόν εύοιστοσε.
Τέλος μου είπε:
«—Αν έχετε συγγενείς σ'όν
Γαλλία, στείλτε τους τάς 10.000
λίρας πού κερδίσατε. Έδώ δεν
θα οσς χρειάζομαι.
Ρόζα! Λοιμώζω τήν τύχη μου.
Θά πάω να έργασθώ.
«Όταν θα ξαναειδούμαι, τά
μαλλιά μου άσφαλώς θα έχουν
άγορίσει.
Δεν οσς γράφω διεθνούς. Δεν
γνωρίζω τó όνομα τού κτηματο-
πώ θά πάω. Να περιμένετε όπω-
ς έπιπτε ένα γράμμα μου. Γράφε
μου άν θέλεις προσωρινώς σ'όν
Μέλμπουρν, Πόστ - Ρεστάν, Φί-
λποσέ μου τόν πατέραμ.
XXX
Ή Ρόζα μόλις είχε τελειώσει
τó διάβασμα όταν άνοιξε ή πόρ-
τα.
Μπήκε ο πατέρας της.
«—Να έλας γράμμα;
«—Ναι

Ο ΟΡΚΟΣ
Λίγες έδδομάδες άργότερα
από τόν άθωνα της έκκλησίας
τού Άγίου Θωμά, μία Κυριακή
τού Ίανουαρίου, ο Ιερέας άνήγ-
νην τήν ύπόθεσιν γάμου με-
ταξύ τού Ζωρζ βαρώνου ντε
Πρεσάκ και της Λουίζας ντε Ρα-
μπέρ.
«Έπειτα από λίγο συνέχισε:
«—Υπάρχει επίσης ύπόθεσις
γάμου μεταξύ τού Παύλου κόμ-
πτε ντ' Ουιέ και της ιδίας Ματ-
θαίδος Περνέτ.
Κ' έτσι άνηγυέλθησαν οι προ-
σεχείς γάμοι τού ντε Πρεσάκ
με τήν Λουίζα, ως επίσης της Ματ-
θαίδος, ή οποία μετά τήν άρνησι
τού Μαυρικίου άπεφάσισε να
παντρευθί εκείνον πού της έδι-
νε ο πατέρας της.
Γιάμια στιγμή πού συντητή-
σαν ή δέια με τήν άνεψή, ή
κυρία ντ' Ουιέ έλεγε τις είνες:
«—Κάνε υπομονή! Και πρό
πάντων ούτε λέξή γιά τó ζητή-
ματα πού μας άφορούν.
—Ούτε λέξή, ψήθισσε ή Λουί-
ζα και άναστρέφεται βαθεία.

ΠΡΩΤΑ ΕΟΡΤΗΣ ΝΥΧΤΑ ΠΕΝ-
ΘΟΥΣ
Ήταν τσόνος ώραιός ο γάμος
της.
Τί άριστοκρατικός, αλλά και
πόσο πλούσιος.
Ο βαρώνος ντε Πρεσάκ παν-
τρεύεται τήν Λουίζα ντε Ραμπέρ.
Όλοι οι συγγενείς ήσαν
στην έκκλησία.
Εκείνος πού έλειπε ήταν ο
Μαυρικίος.
Ένας όμως πού παρκαλούσε
όλη τήν τελετή πίσω από
ένα φράκτι, κ' έφυγε δικως να
τόν δρ κανείς ήταν ο γέρο Μπα-
ρόν, ο οποίος ήθελε να βεβαιω-
θί γιά τήν ευτυχία της Λουί-
ζας.

Η έκκλησία είχε γεμίσει από
έκλεκτό κόσμο.
Ένα βάρος έπιέζε τó στήθος
της Λουίζας.
Ήταν ή ύπόθεσις πού είχε
δώσει σ'όν δέια της γιά να μη
μιλήσθ.
Ο γάμος έγινε.
Ένα πρόχειρο γεύμα έδόθη
σ'όν μέγαρο μεταξύ όλων των
οί νεόνυμφων έφυγαν.
Έν' άμάς τούς πήγε σ'όν
σταθμό και τó μέγαρο παράμει-
νε και πάλι μέσα σ'όν αιωπή.
Ο μαρκιόσιος ντε Ραμπέρ εί-
χε μείνει μόνος με τήν έδεληφί
τουν τήν ντ' Ουιέ.
Δεν μιλούσαν. Έσκέπτοντα.
Σαρκνίς ο μαρκιόσιος είπε
στην έδεληφί τού:
«—Θα προτιμούσα να δέλεπα τόν
άλλο γάμο.
—Τού Μαυρικίου.
—Ναι, τού κληρονόμου τού ό-
νομός μας.
«—Μην ήσθ νάρρη πού τόν κα-
λέσαμε εδώ.
«—Έχει δικιο. Θά λυπόταν
περισσότερο. Τό κακό τού δεν
έχει γιαιρεία.Τώρα τί θά κάνης;
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Ή συνέχεια.

Έφθασε ή

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΕΡΡΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8)

σ'όν εξωτερικό και μάλιστα σ'όν
Ίταλία.
«Εκείνον άκριβώς τó χρόνο
— 1923—ήταν 13 χρονών, κ' είχαν
πάρε την άπόφασιν να πάνε τó
καλοκαίρι σ'όν Βερολίνο, να
δούν τόν άδελφό της, ο οποίος
κ' είχε τελειώσει τις σπουδές
τους.

«Ετσι κι' έγινε. Με τή διαφορά
πώς ο Τηλέμαχος, πού παρακο-
λουθώντας εκεί από άγάπη τη
μουσική και τις άλλες καλλιτε-
χνικές εκδηλώσεις της Γερμα-
νίας, έπευσε άμέσως να παρο-
ύσασθ τήν έδεληφί τού σ'όν δια-
σμό καθήγητή της Άνωτάτης
Μουσικής Άκαδημίας Μπάχνερ,
πού άκούσαντες τόν, τούς υπέ-
δειξε να τήν έγγραφως άμέ-
σως γιά σπουδές και χωρίς άρ-
ρογορία, γιά να προλάβη τήν
εισαγωγή της σ'όν σχολή τó χρό-
νο εκείνο. Έτσι άπορασκόντων
να σπουδάσουν, τη Μαργαρίτα
σ'όν Γερμανία. Ο άδελφός της
φροντίζει γιά όλα και στις εισα-
γωγικές εξετάσεις μεταξύ 100
έρχεται μέσα στούς πρώτους 10.
Και γίνεται μαθήτρια τού διαση-
μου επίσης καθηγητού Όσκαρ
Ντάνιελ. Διόμηση χρόνια σπου-
δαζε γιά κονταόρτο, κ' ένα μέ-
τα γιά όπερες, χωρίς βέβαια να
χουν σ'όν νοή ότι θα σταδιοδρο-
μούσε γιά επάγγελμα. Προς τόν
πέμτο χρόνο δίδεται μία γιορ-
τή απ' τη Μουσική Άκαδημία,
μία επίδειξι να πούμε. Τό ρόλο
τού πρωταγωνιστή τόν άναθε-
σθών στην Πέρρα. Νορίνα σ'όν
«Αν Πασκουάλε» τού Ντανιέζ-
ε.Τούς άκροστας μεταξύ άλλων
κ' ο διάσμος διευθυντής της
όρχήστρας της Δημοτικής Όπε-
ρας τού Βερολίνου κ. Μπρούν
Βάλτερ (πού σήμερα διαγινόμε-
ως Έδρας από τη Γερμανία,
είνε σ'όν Βιέννη και θεωρείται
ως ένας από τούς 3-4 διαση-
μούς διευθυντές όρχήστρας).
Τήν άκούει μένει καταπληκτικός
απ' τó μέταλλο της φωνής της
και ζητεί από τόν καθηγητή της
να τόν τήν στείλθ σ'όν Δημοτική
Όπερα γιά να τήν ενασκούσθ
κ' εκεί. Ή Μαργαρίτα, δεκαο-
κτώ ετών τώρα κορίτσι, πηγαίνει
και τραγουδά σ'όν μεγάλο καλ-
ιτέχνον ό,τι της ζητουμε, πού ή-
ταν από τά πιο δύσκολα τραγού-
δια. Ο Βάλτερ ένθουσιασμένος
μεγάλως και της προτείνει να
έργασθθ με ικανοποιητικό συμ-
βάλλαιο υπό τήν διεύθυνσιν τού
στην Δημοτική Όπερα.

Νέα άναστάσις σ'όν σπύτι,
γιατί δεν τήν ήθελαν να κάμν
επάγγελμα τó ταλέντο της—ά-
λλά τσόνος ό δρο, όσον και ή
δόξα με τó μέλλον τούς έκα-
ναν να δεχθούν και να παραδύ-
σουν άπην Μαργαρίτα τού διαδύ-
σθ τού μεγάλου μουσικού σ'όν
κοινο, πού έκτοτε της προσέφερε
κάθε είδους άποδοσις και λα-
τρεία.

Οι ρόλοι πού έπαίρνε ήσαν οι
πιο τιμητικοί, ως πού σύντομα
έγινε ή πρωταγωνιστή τού.
Μτά λίγα χρόνια προσελήφθη
και στην Κρατική Όπερα όπου
και άπέμεινε μόνιμος.
Τή μεγάλη της φήμη και τó
γνήσιο πηνάσιό τάλάντο της πα-
ρακολουθούσε ή Βιέννη, ή ό-
ποία και κατ' επανάληψιν έζή-
τησε να τήν προλάβη, με τά πλέ-
ον ικανοποιητικά συμβόλαια.
Δεν άργησε να γίνη κι' αυτό,
κ' έτσι ή Μαργαρίτα Πέρρα από
τριετίας άνηκει μόνιμα σ'όν Βι-
έννη ως πρωταγωνίστρια σ'όν έ-
κείνη Κρατική Όπερα. Έτσι ή Βι-
έννη, ή πρώτη μουσική πόλις και
πρωτεύουσα νίκησε τήν αντίπα-
λό της σέ όλα, τó Βερολίνο, και
κέρδιζε τήν Πέρρα, πού τού τήν
άπέστασε...

XXX
Ή Μαργαρίτα Πέρρα διαπρέ-
πει σ'όν ιταλική μουσική, κυρί-
ως όμως θεωρείται ως μοναδική,
απανία έρμηνεύτρια τών έργων
τού Μότσαρτ, έχει δε φήμη όλο-
ύ τού της α' σειράς, παγκοσμίως
άνεγνωρισμένης.
Οι σπουδαιότεροι της ρόλοι εί-

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Οί στέψεις

ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 9ης ΣΕΛΙΔΑΣ)

λαζών, ή βρετανική δύναμις έγ-
καθίσταται σ'όν Αίγυπτο. Δεν
υπάρχουν πιά τουρκικά φημά-
νια. Ή Βρετανία άποφασίζει
να. Ή Βρετανία άποφασίζει
π'όν τόν Χουσεϊν τόν έν κα-
τόπιν τόν Φουάτ τόν πρώτο.
Σήμερα, τέλος, γιά πρώτη φο-
ρά άνέρχεται σ'όν θρόνο Βασι-
λεύς με τó δικαίωμα τού διαδό-
ου και σύμφωνα με τó σύν-
ταγμα.

Από δώ και πέρα ή άνεξαρ-
τησία της Αιγύπτου εινε ζήτημα
τετελεσμένον.

XXX
Άλλά τί είδους διάδχη θα
στήθ τόν Βασιλέα Φαρούκ; Σε
ένα ζωγραφικό πίνακα εικονίζε-
ται ο Χεδίφης Ισμαήλ κοντά σέ
να τραπέζι επί τού οποίου
βρίσκεται ένα στέμμα. Τό ταυ-
πλώ αυτό σ'ολίζει τις μεγάλες
βιολογικές τών άνακτορών. Αλ-
λά τó στέμμα αυτό τί να ση-
μολήν;

Είνε γνωστόν ότι ο Χεδίφης
Ισμαήλ έποθεύσε πάντα τήν ά-
νεξαρτησία της Αιγύπτου γιά να
τήν κάμν βασιλείον. Άλλά εί-
χαν άποτύχει όλα τά διαδύματα
τού. Ο πόθος αυτός πήγε σ'όν
λογικό να ποροσθί δεν ήταν
άρχοντας στέμμα έφ' όσον ή Αι-
γύπτος ήταν κάτω από ξένη κυ-
ριαρχία. Άλλά μετά τήν κατά-
λυσιν τού προτεκτοράτου, ο Φα-
ούλ ήθέλησε με τή σειρά τού να
στεφθ.Παρηγγαίε και τó σκε-
διο τού στέμματος, αλλά άνέ-
λε τήν πραγματοποιήσθ τού
σκοπού τού περιμένοντας τó
αποτελέσμα της αγγλοαιγυπτι-
ακής συμβάσεως.

Μολοντί όμως βλέπομεν δεν
υπάρχει παράδοσις σωστής στέ-
φως, τίποτε δεν έμποδίζει να
γίνη τώρα γιά τόν Φαρούκ, πρ-
άτον βασιλέα της άνεξαρτήτου
Αιγύπτου.

Μπορεί θαυμάσιος ο ώραιός αυ-
τός άρχων να φέρθ σ'όν μέταλλο
του αυτό τó στέμμα, με τή φρο-
ντίδα τού Σείκη της Άσκαρ, τού
Πρωθυπουργού και τών υπουργ-
ών, και να δείξθ μ' αυτόν τόν
τρόπο ότι όπως άλλοτε με τόν
μεγάλο Μουχάμετ Άλη σ'όν Τσι-
ταντέλλα, έτσι και τώρα έγινε
ό,τι ήθέλησε ο λαός.

ΔΑΝΑΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΡΑΣΙΜΟΝ ΚΑΙ... ΊΑΝ: Δυστο-
χώς τó κομμάτι σ'όν πέρ το Μοσ-
σεν πολύ μεγάλα γιά τις σχέσεις
μας. Άλ...σ'όν οι σχέσεις, πάλιν τόν
Νέον Λογονέκων εινε άσπερμένες
στοές επί πληρωμή συντάκτας τού
«Ανταξίου», οι οποίοι κείναι επ'ον
γνώστησι δημοσιογράφοι, ή λογονέ-
κων, όσο γιά τά διάφορα παιχνίδια,
σταυρώσεις κλπ, τά εδωσαμε είν
τόν είδκόν συντάκτην να τα κυτά-
ξη και άν εινε καλά θα δημοσιου-
σούν.

Ν.: ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΝ, θεολόγικν.
Ευχαριστούμε γιά τά παινήδια, ό-
σα ήσαν καλά ερμηνευσιμώτατα.
ΠΡ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΝ, θεολόγικν.
Ε-
φμερις έτεδωθ. Παρεστ άπ' εκεί
τη διεύθυνσι και συνεννοήθη άπ'
εθείας. Οι φίλοι σας βνήσαντες ό-
λα. Ο κ. Τεκνονόπος ος άνεκταβε-
τά. Ή γνήσιος πού εινε να φροντί-
σθ να ιδρώστε περάρτημα της
«Εφμερ».

ΝΙΚ. ΠΑΛΙΔΗΝ: Τό σταυρώλεον
άνεπιτοχώς.
Β. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, άδριαν:
Δεν είμεθα είν όσον να οας παρό-
σχωμεν πληροφορίες, άποστέλλε
καλύτερα σ'όν υπηφύοντες Τυφί-
σας.

ΔΗΜ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΝ: Δυστο-
χώς δεν μπορούμε να ε'εδιαξώμε
κανένα. Τσόν έσθ όσον και οι φί-
λοι πρέπει να μελετήσθ πάλιν
ζενανόμωτε.

ΣΟΛΩΜ ΜΥΛΩΝΑ: Θά δημοσιευθί
με τή σειρά τού.
ΓΑΛΑΡΓΙΤΣΙΣΑΝ: Τό λεκτικό σας
άκατάστατο. Δο...πότε να γράφετε
σε γλώσσα πιο λογοτεχνική και με
λιγότερους καθάρους ανισμοισμούς.

ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΡΗΓΟΡΕΑΝ: Μία άνοι-
ξιάτικη ιστορία δεν θάταν σύμφωνη
με τήν έπικήν γιά να δημοσιευθί τό-
ρα. Πάντως από άποψους όρου,
άρκετά καλά. Στείλτε μας τίποτε
άλλο.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟ και ανταλλάσ-
σας... ανταλλάσσει με τήν φιλο-
σοφία και έσθ κορίτσι μου, ότι ο-
πάρκει κάποιος έξω κάτω σ'όν στα-
ύρο και μακρυών Νουμήλιον πού σέ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟ με όλες τις άνα-
γνωστριές τού «Ανταξίου» ηλικίας
16-19 ετών. Όποια δέχεται άς ά-
παντήσθ από τήν στήλη αυτή, Ταρ-
ζάν.

ΑΝΔΡΙΚΟΝ Χ. Άναμείνατε γράμ-
μα. Ρακιν.

«ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ». Πί-
στευε και εγώ, κορίτσι μου, ότι ο-
πάρκει κάποιος έξω κάτω σ'όν στα-
ύρο και μακρυών Νουμήλιον πού σέ

ΟΙ ΠΕΟΤΕΧΝΑΙ

Κυριακάτικη άνια

Μονάκι! Στο σαλόνι του παντέρμου
το τὰκ του ρολογιού για οντόροφος
(ζου
χιλιάδες πεταλούδες απ' άναμνη
σες)
κι' ο πάνος μου ο αϊώνιος ο αδερ-
φός μου

Τὰ τόσα μαζιλάρια τὰ πολυκρωμα
ριμένα λές με τέκνι στὸν διάνει
φανατόρον σὺν φυχὲς που μίενουν
(ἀγρυπνες
καὶ κάποιον ἀνάμνημον πού δὲν
φτάνει.

Γλυστράν απ' τὴν κουρίττα ἀκτίδες
κι' ἀπλύνονται ὡς ἐδῶ γιὰ καὶ
(ἀπλύνει
τὴν ὄψι, τὰ μαλλιά μου καὶ τὰ χέ-
ρια μου
τρασθάντας γιὰ νὰ πᾶν νὰ βασιλέ-
ψουν.

Μία τέτοια Κυριακὴ πῶς τὴν ἀπέ-
φηναι
με τρώμ μὴ βαθεῖα μελαγχολία
καθὼς στὴν ἐρημία πού κἀκεῖ γύ-
(ρῳ μου
στὸν ἴδιο τὸν ἐαυτὸ μου θά μιλῶσι!

ΟΛΓΑ ΣΟΛΩΜΟΥ

Με συντροφιά τους θρά- χους.

Πέρα στὸ ἀπάμωρο ἀκρονιάλι,
τὴς ἀνιερμένης μου πατρίδας, κά-
θουμαι μέρες καὶ νύκτες σ' ἐνα φη-
λὸ βραχάκι, μὲ βουρκωμένα απ' τὸν
πονο, μάτια ἀνιερνέοντας τὴν
πλευρὴν θάλασσα, πού μοῦ πῆρε
μέσα απ' τὴν ἀγκαλιά μου τὴν κόρη
τ' ἀνιερσας, σὺν τὸ φῶς τῶν μα-
τιῶν μου.

Φρε-φρες κἀθομαι καὶ τὴς μί-
λῳ σὺν νάχα τὴν ἀνιερμένη μου
κοιτῶν, λέγοντάς της κίλια γλυ-
κόλογα καὶ παρακάλια. Ἰώως ἡ
σκληρὴ νοιὴ στὸν ἀφαστο πόντο τὴς
πικρμένης μου καρδιάς καὶ ζανα-
φρερ πῶς ἀπὸ τὰ ξένα αὐτὴ ποῦ
εἶνε τὸ φῶς τῶν ματιῶν μου καὶ ἡ
γλυκερὴ καρναυτὴ τὴς ζωῆς μου.
Ἄλλα... θεέ μου! Σὲ ποῖα κρῖα πέ-
τρα τάρου μιλᾷς ἐνός; Σὲ ποῖα γρο-
νιέτια πλάκα λέω τὸν πόντο μου;
Τοῦ κἀκου ὅμως κλαίω, τοῦ κἀκου
παράδω, μὲ συντροφιά τοὺς θα-
λασσοβρεμένους θράχους μὲ τὴν
μου τῶρα ἀκρονιάλιου! Πόσες φο-
ρές δὲν τοῦς κυττάω τὴν αἰγὴν, ποῦ
στολαγμένα-σταλγμένα πέφτει ἀ-
πὸ πᾶν τοὺς ἡ πρῶτὴ ἀστρούλα,
λές καὶ κλαίει κι' αὐτοὶ μαζί με τὴ
καυμένη μᾶς συντροφιά, τὴ νεραϊ-
δένια κρόπ, πού τόσο τοῦ δὲν ἀ-
ποιοῦσε...

Κι' ὦμα! Φαίνεται πῶς δὲν γὰ-
φες πάντα, γὰ μένα. Ἐνα ἄνθρω-
πὸ καὶ πρῶτῃ βλᾶσκῶν πρῶτῃ
ὀρίζεται ἐνα λευκὸ σημεῖο, πού δι-

αρκὰς μεγάλωνε. Κάτι ἀμέσους σκίρ-
τησε μέσα μου σὺν νὰ μούλεγε:
Ἐτρεξε, ἔφτασε ἡ καλὴ σου! Αὐτὸ
τὸ τεράλλο σκίρτημα, αὐτοῦς τοὺς
τραβᾶλλοις πολλοῦς τὴς καρδίας μου
εἶκα κρῖα νὰ τοὺς νοιώσω... ὅσοι
γὺν σὺν νάχα φτέρα, καὶ φτάνω στὸ
μῦλο. Περιμένα μὲ μὴ τεράλλῃ λα-
κτῆρα νὰ συνῶσι κοντὰ αὐτὸ τὸ
τερσευλογημένο καράδι, πού τῶνοι-
ωθα βαθεῖα πῶς μοῦ ζαναφερνε
κοντὰ μου τὴ ζωὴ μου, τὴν κἀθε μου
καρὰ, πού εἶκαν πῦνει μακρὰ μου
μου... Τώρα ζαναγεννήθηκα... Τώρα
ἀρχίζει ἡ ζωὴ μου! Δὲν μπορεῖ νὰ
θῶν γελοῦσμένος μοῦ τὸ φωνάζουν
ὅλα: Τὰ δέντρα, τὰ λουλουδία κι'
αὐτὸ ἀκόμα τὸ κύμα τὸ σκληρὸ πού
ἀλλοτε μὲ φρόδιζε, σπαίει τώρα ἀνά-
λαφρα ἀνάλαφρα σὰτ πόδια μου,
λές καὶ μοῦ φερνεῖ φιλὰ ἀπ' τὴν
καλὴ μου... θεέ μου!!! Νάπν...
τὴν εἶδα!!! Σπρώχνω τὸν κόσμο
σὺν τεράλλος γιὰ νὰ τὴ φτάσω καὶ
ζωφονικά ἀκούω: «Ἄλλο, Ζωρὲ, νί-
νεσθε, ἐδῶ στὸ νησί;» μὲ μὴ τε-
λείως ἐνὶν προφάρα, ἐνὶν γυρίζον-
τας σ' ἐνανν νέν, πού πῶν θήκη
τὴς, τοῦ λέει: «Ἄλλο, Μισέλ, ἔλα
νὰ σοὺ γνωρίσω ἕναν παλιὸ μου
φίλο». Ἦταν ὁ ἀντράς τῆς... Στά-
θηκα καὶ τὴν κύττασα μ' ἐνα χαμέ-
νο βλέμμα... Γυρνώντας ξανακί-
αρχισα νὰ τρέχω σὺν τεράλλος σ' ὁ-
πότερηννα βράχια, αὐραλίζοντας
καὶ ἀπαιλόντας τὴν λυλοκατορμένη
θάλασσα, πού ἀντὶς νὰ μοῦ φερὴ
τὴν καρὰ, ἐρριζε σὺν ψυχὴ μου τὸ
τρομερὸ φαρμάκι τῆς καὶ τῶρα νοῖ-
ωθα νὰ καίωμαι καὶ νὰ φονίζωμαι
ὀλόκληρος. Δὲν μοῦ μένει ἄλλο πᾶ
παρὰ γιὰ νὰ γλυτώσω τώρα, νάδρω
τὴν γαλήνη σὺν ὑψηρὴ ἀγκαλιά τῆς,
πού πάσα καὶ τὴν ὄψιν ἔχει τρε-
θῆζει μέσα τῆς. Θάδρω τὸ θάνατο,
ἀλλὰ ἀκούω τὴν τελευταία μου κα-
ρδίαν: «Κατορμένη νάσαι, ποτὲ σοὺ
νὰ μὴν εὔρης παχία, σὺν τῶς θρά-
χους νὰ κτυπιέσαι καὶ νὰ βογγᾷς.
Κατορμένην - Κατορμένην...»

ΑΝΙΑ ΜΑΝΩΛΑΚΗ

Νυχτερινὴ μυσταγωγία
Κύτταζε τὸ φεγγάρι ἀπόψε, ἀνα-
πνέμενο, πόσο γλυκὴ λάμπει. Τ' ἄ-
στέρια, ἀμείτρητα διαμάντια, στοί-
χουσι τὰ πλάσι τούρουσι. Πῶς ἀν-
γιάν-λογιῶν λουλουδιῶν γεμίζουν
τὸν ἀέρα, πού κάνουν τὴς καρδίας
μας νὰ μεθῶν ἀπὸ ἀγάπην.
Ἦ μέρα εἶνε μακριὰ κι' ἡ νύκτα
ἀτελείωτη, δική μας... Πόση σιγα-
λιά στὴ μοναξιά!... Πόση ἀρμονία!
Ὅστε ἐνα φύλλο σ' ἀγέρει δέ, σα-
λεύει, οὔτε ἐνας ψιθύρος τὴ νύκτα
δὲν ταραξέει... κι' εἰμαστε τόσο μα-
κριά, τόσο μακριὰ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
που...
Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

Μὲ, τὴ ἔχεις πάλι νὰ μοῦ πῆς: Τὸ
χειλὶν σου τὸ λατρεμένο ἀπόψε τὴ
ἐξοὺν νὰ μοῦ ποῦν; Ὅχι... καλύπτε-
σαι ἀπὸ μὴ μιλᾷς πρῶτῃ. Ἦν ἀνθρώ-
πινος με τὴν ἀνάσα σου τὴν ἄ-
ποιοῦσε...

μορφή γαλήνη πού μέσα τυλίγει...
ἔλα μονάχα πὺ κοντὰ ἀκόμα
πὺ κοντὰ μου... ἔτσι... Κύτταζε
με τώρα με τὸ γαλάσιο φῶς τῶν
ματιῶν σου... Κύτταζε με, θεέ μου
φῶς τοὺς νὰ φτάσῃ βαθεῖα ὡς τὴν
ψυχὴ μου καὶ νὰ νοιώσω τὴ φλόγα
τῆς ἀγάπης σου. θεέ μου ἀπόψε μαζί
σου νὰ μεθῶσαι ἀπ' τὸ γλυκὸ νέν-
κτρα τὸν χειλὶν σου.

Τὰ μάτια σου... Ὅχι τὰ μάτια σου,
ἀναπνέμενε! Τὶ θεῖα λάμψη πού
σκορπίζουσι... Πάσα θὰ ἐλπίσει τὸ
φεγγάρι... Τὰ μάτια σου αὐτὰ πού
με πλάνεφαν σὰτ ζωτικά παλῆτια
τῆς ἀγάπης, ἀς μὴν πάθουν ποτὲ
νὰ φωτίζουν τὰ δικά μου...

Ὅχι... Νύκτα τεράλλῃ, νύκτα ξε-
λογιστῆρα. Τυλίξε μᾶς μετ' σ' ὅ-
τι παλὰ καὶ μαγικά φτέρα σου καὶ νὰ
νοιώσω μᾶς γλυκὰ με τὸ αἶμα τῆς
ἀγάπης τρανέσαι... γιατί ἀπόψε εἶ-
σαι ὀλόκληρη μὲ ὀλόκληρη δική
μας.

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πόθος

Κι' ἦρθε πάλι σιμά Σου... Διέσχι-
σα μ' ἀνιερνὰ τὸ γαλάσιο ἀπέραντο
μᾶς χωρίζεις κι' ἀντίκρισα μ' ἄσπρη
λακτῆρα τὰ λευκὰ τοῦ νησιού Σου
σιπιάκια...

Πόθος ν' ἀντίκρισῃ ξανά τὰ δύο
γλῶσσά Σου, τὸν πόντο σὺν τὸν
οὐρανὸ φθινοπωρινό, δειλινό, τὸ
στεφανωμένο με τοὺς μεθιούς
κύκλους, γιὰ τὴν πᾶν δυνατὴ μαρ-
τυρία, πόθος νὰ διαδοῖται τὸν
πόντο Σου πού λιγότερφε, πόθος
νὰ σοὺ νὰ λαμψῶν κάπως ἀπ' τὴ
καρὰ τῆς ζωῆς, ἀπὸ μὴ καρὰ πού
δὲν θὰ σὺν ἔδωκε τὴ δική μου ἀνέ-
πη -ἀφῶρ δὲν τὴν νοιώδεω- ἄλλο
ἀπὸ μὴ ὁποιαδήποτε καρὰ πού ἴ-
καρξες καὶ σὺν φτωχὴ καρδιά μου
νὰ λὴν γαλήνη, λὴν δύναμι γιὰ ν'
νεδῶ τὸν μαρτυρικό Γολγοθὰ μου...
Μάταια βουδὴ παράκλησι... μάταια
πρῶτον μὴν ἐλπίς...

Ὅσο κι' ἀν ὁ πόθος μου ἔχη γιὰ
φωτιστέραν τὴν πᾶ ἀγνὴ ἀγάπη,
ὅσο κι' ἀν γονατίζω προσευχήτικα
ἐνός; τὴ παράδεχο γιὰ ὅποιον τ' ἄ-
κούσει! Στὸ μεγάλο Χριστὸ μᾶς γιὰ
Σένα...

~ ἀντίκρισα πάλι ἴδια θάμνημα,
ἴδια πορνεμένα, ἀν... σοὺα στὰ μάτια
Σου τὴν γυαλάδα ἐκείνη πού πόνου,
τὸ θουδὸ Σου πορνεμένο γιὰ τὴν
ἀντίκρισα τὴν ὑπερήφανη ψυχὴ Σου
ἀνένδωτη νὰ δεχτὴ συμμόνια
σπαραγμένη ἐστὶν ἀπ' τὴν πᾶ ἀγνὴ
ἀγάπην, κι' ἀπελαμένη, χωρὶς τὴ
δύναμι τ' ἦρθε νὰ πάρῃ ἀπὸ Σένα...
θεῶν πάλι...
Μεσολόγγι

ΜΥΡΙΝΗ

Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου...
Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου.
Διαβαστὴ παντέρμου, φωτερὴ μέ-
σα στὴ μαύρη νύκτα.
Διαβαστὴ καὶ σὺ πέρασμά της
φωτερὰ, φωτίζει τὰ μαύρα σκοτά-
δια τῆς νύκτας μου.

Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου ἡ γλυκερὴ,
λευκόφωτη κι' ἀγνὴ σὺν ἀγγέλως.
Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου ἀνάμεσα
σ' ἀγάθια, πρῶτῃα κι' ἀγριοπρι-
ναρα.
Διαβαστὴ...
Καὶ τὰ πόδια τῆς ματόνουνε.
Ματόνουνε τὰ ὁμορφα ποδαράκια
της, καθὼς διαβαστὴ ἡ καλὴ μου
Ρουμηνία καὶ κορμὰ γλυστράνε
ἀπ' τὰ γυνὰ τῆς πόδια.
Πᾶνουνε στὴ γῆ σ' ἄσπρη, ἀγάθια,
στὰ πρῶτῃα καὶ σ' ἀγριοπριναρα,
θεσφαυρὶ στὸ πρῶτο!
Ἦ ἀγάπη μου διαβαστὴ.
Καὶ σὺ δὲσῃς τῆς, λές κι' εἶνε
θεά, ὅλα ἀλλάζον ὄψι.
Ὅλα... Ὅλα!

Θεὸς τὸν Κόσμον!
Ὁ ὁρμός, ὁ ἐρπῆς, ὁ ἀγκαθω-
τὸς στρώμας με λουλούδια.
Ἦ νύκτα ἡ μαύρη ἐλαμψη!
Ὀπτιστικὴ μ' ἀπομνηνὴ ἀπ' τὸ
κορμὶ τῆς φῶς!

Μὲ χρυσὸ φῶς ἀπ' τὰ ξανθὰ τὰ
μαλλιά!
Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου ἀνάμεσα
σ' ἀγάθια, τὰ πρῶτῃα καὶ τ' ἀ-
γριοπριναρα.
Διαβαστὴ ἡ καλὴ μου γελᾶσθαι
καρῶνιμην.

Τὰ πόδια τῆς στολίζουνε ρουμ-
πνία καὶ κορμὰ πού σκορπίζονται
στὴ γῆ.
Διαβαστὴ ἡ θεὰ καὶ σπέρνει ὁμορ-
φίς καὶ χάρες.
Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη, ἡ εὐτυχία
ζωντανή πού τὴ μοιράζει στους πῆ-
τιούς.

Διαβαστὴ ἡ ἀγάπη μου, ἡ καλὴ
μου, ἡ πρῶτῃ μου ἀγάπη φερὸν-
τας τὴν καλοσύνη καὶ τὴν χαρὰ.
Διαβαστὴ... Διαβαστὴ!
Εἶνε καρῶνιμην, ἡ ἀγάπη μου!
Ναί, εἶνε καρῶνιμην ἡ ἀγάπη μου
γιατὶ πᾶναιεν τὸν καλὸ τῆς γῆς.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΝΟΜΙΚΟΣ

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο...
Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φωτίζονταν ἀπ' τὸ ἀπὸ τῆς ἀγάπης
μας...
...Καὶ οἱ πρῶτες τοῦ κρῖος ἀνιερ-
ν...

Ἦρθε τὸ φθινόπωρο -ἀλλοί...-
στὴν χώρα τῆς εὐτυχίας μας, πού
τὴν θάραρουμε ἀπὸ ἀπέραντη
τῆς εὐτυχίας μας πού τὰ δέντρα τῆς
πᾶσαν φωνάζουν ἀπ' τὰ πρῶτα
φωλιάδια τους, τὰ λουλουδία τῆς
πᾶντα ἀνθίζοντα καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς
φω

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

ΕΝΩ ΣΠΑΕΙ ΤΟ ΚΛΑΔΙ

—“Οχι, ενώ την είδα πρώτος. Έγώ θα πάρω το δέρμα της...”

ΡΑΔΙΟ ΜΟΥΛ-ΠΟΥΛ

ΝΕΑ! ΝΕΑ!

Μιά σπείρα πολυπρόσωπος, ποικίλη και συναμα της κοινωνίας κράμα, εκατομμύρια δέκα όκτω έσοφωρσεν εις χρήμα, πλην όμως... παραχρήμα στο τμήμα αδόξως θρέθηκε, όπου και διαπιστώνει ότι εκείνοι οι χρόνοι, καθ' ους οι φάκες έπιαναν τούς ποντικούς και μόνο ανήκουν στους φευγάτους. Διότι σὺν τῶ χρόνῳ οί φάκες εξειλίχθησαν και πιάνουν και τούς...Γάτους.

“Εγινε νέα σύγκρουσις, του Πόρου δυτικώτερον, της “Υδρας”, μ' ένα κόττερον, εκ της οποίας, —χωρίς καινούργια θύματα και άλλας συνεπειάς,— διεπιστώθη ότι: “Αφού η... (“Υδρα) θούλιαζε στον Πειραιά η πρώτη ενεφανίσθη νέα, ώσαν να ήταν δηλαδή η... “Υδρα η Λερναία!

Κυκλοφορεί η είδησις — καθ' ην οι συλληφθέντες, —δούλοι τε και αὐθέντες— ἐν εξεγέρσει διατελούν, κι' ὅλο τὸ σὺμπαν ἀπειλοῦν, διότι τούς προσηγάγον στον κύριον Γαζέτα, καθ' ην στιγμὴν ἐδούτζαν...χοντρά κι' ὄχι γαζέττα!

Και κάποιος Σειτόεμογλου ἐπῆρε τὸ παιδί του, στο πέμπτον του τὸ ἔαρ, νομίσας ὅτι, προφανῶς, ἔχει προσόντα... δύτου, και τῶρριζε στό... φρέαρ. “Αλλ' εὐτυχῶς κατέφθασαν στον τόπον οί γειτόνοι και τὸ παιδί γλυτώνει. Κι' ὁ... τοῦνομα Σειτόεμογλου — ὡς ἀνωτέρω εἶπα δὲν ἔκανε οὔτε στό νερό — ὡς ἤλπιζε — μιά.. τρύπα!

ΜΟΥΛ-ΠΟΥΛ

ΔΑΚΡΥΑ

— Τί εἶνε αὐτὸ πάλι, πού κρατᾶς; Μ' αὐτὸ βγῆκες κυνηγι; — Ναι.Πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν και στό κυνήγι οί νέες ἐπιστημονικὲς πρόοδοι. Αὐτὸ ἐδῶ, πού βλέπεις, εἶνε ἓνα μηχανήμα ἐξακοντίσεως δακρυγόνων ἀεριων. Θὰ τούς κάνω, πού λές, ἐγὼ τούς λαγούς νά... κλαῖνε τὴ μοῖρά τους.

Ο ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΜΕΝΟΣ

“Ο διευθυντὴς τῶν φυλακῶν: — Ἀριθμὲ 99 σὲ πληροφορῶ ὅτι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ ἐγκαταλείψης αὐτὸ τὸ μέρος. “Ο φυλακισμένος: — Μά, τί ἔκανα πάλι, κύριε διευθυντά, πού θέλετε νὰ με τιμωρήσετε;

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙ

(Παρωδία τοῦ ποιήματος τῆς 3ης σελίδος μας)

Βαρειά της ἡ ἀντοχή! Φτωχή χήρα στὴ σκάλα. Γύρω της φίλοι στὴν αὐλὴ κι' αὐλοὶ τῆς λένε: “Ζῆσε Μάν νὰ φᾶς (τριφύλλι).

Κι' αὐτὴ δὲν ἀργεῖ, μὰ κάτι κρυφὰ νοσταλγεῖ καὶ μέρα και νύχτα ζῇ μόνη. ...Ζυμώνει!...

Βρόχο και χτύπημα με ξύλο (πουρναριού) τὰ κακαρώνει, πάει ἡ Μαρίου και φέρνουν φέρετρα μικρὰ και παλὰ, κοράκια πού κἀνουν (“κρᾶ)!...

Ἐλόφινες μυτιὲς σὺν καταρπίες σὲ μέτωπο... γυμνὸ στραμμένες πρὸς τὸν οὐρανὸ στὰ σύννεφα θαθεῖα ἔχουν μπι- (χτῆ.

Ρούχα μου γκρίζα, ρούχα με (δόσεις με ἀπειλὴ) πάντα ὁ ράφτης μου με καλεῖ κι' ὅπου με δῇ με... δακτυλο- (δεικτεῖ.

Κέρες τρελλές πού ἀπότομα (πνιδάτε) φίλο σὲ φίλο, δηλαδὴ — παιδί (ἀποκτᾶτε) και θάζετε δαρυὶ στὴ γῆ, —τί πληγὴ!—

τὸ δέμα σας νὰ πάρη στὴ βρε- (φοδόχο) και κάνετε παιδιὰ δικό σας (λόχο, “Υστερα τ' αὐτὴ σὰς κάνουνε (λαπα) πού ὁ ἀδερφός σας ἀστρ-αὺ- (τοκοπᾶ! και γλεντᾶτε ξανὰ μέσ' στο (σκοτάδι) τὸ πυκνὸ, τὸ βαθύ, τὸ ὁμοῖο με (πνιγὰδι!

Χέρινα δάχτυλα μ' ἐπιμονὴ θαρᾶτε πάνω στ' ἀπλωμένο το (πανί) και βλέπετε θλιβερά τὸ μου- (σκεμμένο τζάμι) πού ἔσπασε πετώντας ἔξω ἓνα (δράμι.

Βαρειά μου ἡ ἀντοχή—βροχή! Τρέχετε!! Βοήθεια βρε χριστιά (νοί) πάρτε με ἀπόψε στό... Δαφνί! Γ. ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

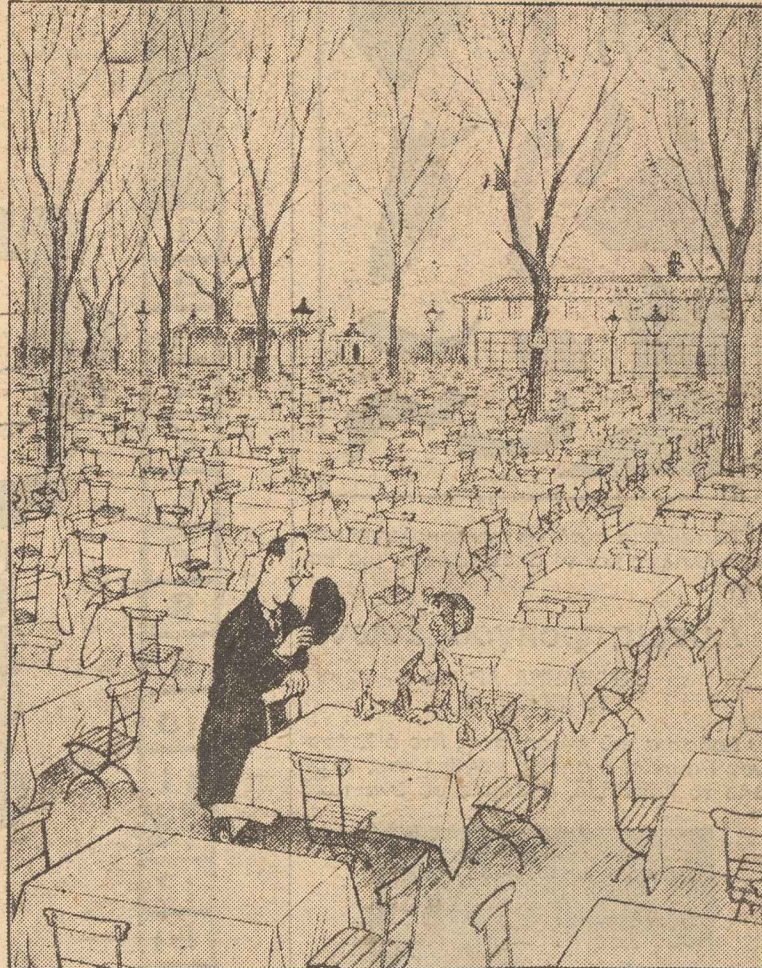
(Γιὰ τὴν ἀντιγραφή Μούλ-Πούλ)

Πάντα ἀπορημένος...

“Ο Δόκτωρ Ἀπορημένος

ΔΕΝ ΕΒΡΙΣΚΕ ΑΛΛΗ

—Συνγνώμην, δεσποινίς, μήπως ἡ θέσις αὐτὴ εἶνε ἐλευθέρη;

Ἀρμένικη ποίσις

ΑΝΤΥΝΑΜΙΑ ΜΟΥ

“Ενα ρντόμαδα πέρασε π' ὅλο κλαμμένο κάνω και ντὲν μπορῶ ἱστώμα μου οὔτε μπουκιὰ νὰ θάνω. Κι' ἀναγκασμένος τὰ ἱνῶ ἄνθρωπο νοικοκύρη με ἓνα κάμα ντίκοπε νὰ κάνω χαρακίρι. Νὰ πῶ σὲ ψεύτικο ντουνια τό... ὑστερικὸ μου χαίρεται γιατί ζωὴ χωρὶς... Καϊζάκ γιαδροῦμ ντὲν ὑποφέρεται. Νὰ μαειρεῶν μαερίδ νὰ φτιάγν σάλτσες μάλτσες και κάθε μῆνα εἶτε ντυὸ νὰ πλένν ντύο κάλτσες. “Αμα και ὅλο τὸ ντουλειές —ἄμα ντὲν ἔρτης πίσω— με χέρια μου τὰ ἐνόνται και τὰ ἀντυνατίω!

ΚΙΡ-ΚΟΡ

Τὰ μεράκια τοῦ Τσόκλη

ΤΡΙΧΕΣ!

“Ὅλο τὰ ἴδια και τὰ ἱ μοῦ κοπανᾶς ἀπ' τὸ πρωὶ με κείνονε τόν... πῆθηκα με λόγια πότε τρυφερά και πότε λιαν πονηρά με ἄλλα λόγια ἀνήθηκα.

Πρωι-πρωὶ μοῦ τὸν κουθᾶ— τὸν σκουριασμένο τὸν κουθᾶ ἐκεῖ πού ξυριζόμουνα κι' εἶχες ἀρχίσει τὸ μου-μου —αὐτὸς μιλοῦσε σάν... μαιμού— κι' ἐγὼ διαβολιζόμουνα!

Κι' ἂν δὲν σκεπτόμουν τὸν (Μαυρὸ— αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν ἀδρὸ ρε Ἀλικάκι θ' ἄλλασσα και θὰ βουτούσα τὸ ξυρά— νὰ κάνω ὅλη πὶν... ξηρὰ σωστή... αἱματοθάλασσα! Ο ΤΣΟΚΛΗΣ

Μοῦσι(καὶ) ἐκδόσεις!

Παρά διαφορῶν συνθετῶν και στιχοῦργῶν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν τὰ κατωτέρω ταγκό:

ΜΟΥΣΟΥΡΗ: Σ' ἔχασα — “Αν κάποτε θελήσης — θὰ γυρίσης ξανά — Συνγνώμην σοῦ ζητῶ, σύγχωρεσέ με! ΑΛΙΚΗΣ: Μ' ἀρνήθηκες — Σημασία δὲ μοῦ δίνεις — Κρίμα — Μὴν περιμένεις — Μεταξὺ μας ὅλα ἔχουν τελειώσει —Θὰ σὲ ξεχάσω — Κι' ὅμως... κι' ὅμως — Θ' ἀρθῶ μιά νύχτα και ΝΤΙΡΠΙΝΤΑΟΥΑΣ (ἀφιερῶμένο στον Ἀπτικ): Σ' ἀφῆσα — Ἀντίο!

ΑΤΤΙΚ (ἀφιερῶμένο στην Ντιριντάουα): Γιατὶ νὰ φύγης— θὰ σ' ἐκδικηθῶ!

ΚΥΡΙΑΚΟΥ: Μπέμπα μου... — Θ' αὐτοκτονήσω γιὰ σέ!

ΚΑΙΤΗΣ: Σκότωσέ με!

ΣΑΜΑΡΤΖΗ: Νυχτώνει κι' ἔρχεται ἡ νύχτα παγερό... κι' ἡ καρδιά μου ματώνει! — Τώρα: — “Αν σὲ χάσω, τί θὰ γίνω;

ΜΗΛΙΑΔΗ: Πᾶμε στό Τάμ-Τοῦμ γιὰ μαιμούδες.

ΜΑΚΕΔΟΥ: Ἐχτίζα παλάτια...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ: Ψεύτρα, τῆς καρδιάς μου κλέφτρα — Πῶς νὰ σὲ συγχωρήσω;

ΝΙΝΑΣ: Μὴ θυμῶνεις, μὴν κακιώνεις!

ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ (ἀφιερῶμένο στὴ Μαρικα): Κάτι με τραβᾶ κοντὰ σου.

ΜΑΡΙΚΑΣ: Σὲ λυπάμαι — Τί νὰ γίνῃ, δὲν πειράζει. (Και μετὰ μίαν ἐβδομάδα): Καμμένη ἡ ὥρα πού σὲ γνώρισα — Μὲ κατέστρεψες!

“ΝΙΚΑΔΟΣ”

(συνεργασία Α. Μ.)